

REPUBLIKA

Rok II

ŁÓDŹ, SOBOTA 23 STYCZNIA 1926 r.

NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY

№ 23

 REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49
 GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

 TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
 TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Zakupy wojskowe w Łodzi.

Z budżetu styczniowego przeznaczono na ten cel 6 milj. złotych, w miesiącu lutym—10 milionów.

Dla wykonania tych zamówień muszą być uruchomione fabryki.

Minister handlu jest przeciwny wywożeniu maszyn tkackich z Polski.

Wywiad specj. koresp. „II. Republiki” z pos. Waszkiewiczem.

Spraw. parl. „II. Republiki” (L.) telefonuje:

W związku z naradami w ministerstwie przemysłu i handlu w sprawie większych zamówień wojskowych dla łódzkiego przemysłu włókienniczego, poseł Waszkiewicz (Łódź) zwrócił się wczoraj do ministra Osieckiego z zapytaniem, w jakim stadium znajduje się sprawa tych zamówień.

Korespondent „II. Republiki” z kolei zapytał posła Waszkiewicza o wynik konferencji, na co otrzymał następującą odpowiedź:

— Byłem dziś — mówi poseł Waszkiewicz — u ministra handlu i przemysłu

Osieckiego dla zasięgnięcia pewnych informacji w sprawie zamówień rządowych w Łodzi.

Minister Osiecki zakomunikował mi, że przykładą dużą wagę do zamówień dla Łodzi, jednakże NAPOTYKA NA PEWNE TRUDNOŚCI BUDŻETOWE.

W najbliższym czasie rząd zamierza kupić dla wojska towarów za 6 milionów złotych; tyle tylko udało się uzyskać na ten cel z budżetu styczniowego.

Pan minister omawia obecnie z ministrem skarbu i z ministrem spraw wewnętrznych sprawę DALSZYCH ZAKUPÓW NA SUMĘ 10 MILJONÓW ZŁOTYCH.

Przy zamówieniach w Łodzi mają być postawione pewne warunki, między innymi ten, że zamówienia dla rządu NIE MOGA BYĆ POKRYTE Z ZAPASÓW, ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W FABRYKACH, gdyż głównym celem zamówień jest pomoc w uruchomieniu warsztatów pracy.

Przy tej okazji — mówił dalej poseł Waszkiewicz — rozmawiałem z ministrem w sprawie projektowanych w Łodzi zakupów maszyn tkackich przez kapitalistów francuskich, organizacje zawodowe bowiem jaknajenergiczniej protestują przeciwko wywozowi z Polski maszyn, gdyż wywóz ten byłby nie

tylko uszczupleniem majątku narodowego, ale pozbawiłby robotników warsztatów pracy.

Sfery robotnicze są bardzo zaniepokojone pogłoskami o akcji tych kapitalistów, tembardziej, że już dawniej zachodziły sporadyczne wypadki przeniesienia mniejszych fabryk do Rumunii i Jugosławii.

Minister Osiecki żywo zainteresował się tą sprawą i obiecał, że zwróci się do województwa łódzkiego o jaknajszczegółowsze informacje i oświadczył, że ZE SWEJ STRONY BĘDZIE PRZECIWNY WYDAWANIU POZWOLENIA NA WYWÓZ MASZYN TKACKICH

Generałowie meldują Komendantowi

że objęli nowe odpowiedzialne placówki.

Sprawozdawca parlamentarny „II. Republiki” (L.) telefonuje:

W dniu wczorajszym p. n. szefa sztabu generalnego gen. Witkowski z adiutantem oraz dowódca O.K. Warszawa generał Małczewski udali się do Sulejowa celem przedstawienia się na swych nowych stanowiskach marszałkowi Piłsudskiemu.

Posłuchanie trwało czas dłuższy, przyczem odbyła się konferencja.

Uszczędności w wojsku

będą przedmiotem konferencji inspektorów armii.

W dniach 26 i 27 b.m. odbędzie się w Warszawie konferencja wszystkich inspektorów armii oraz dowódców wszystkich O.K.

Konferencji przewodniczyć będzie minister spraw wojskowych gen. Żeligowski.

Celem narad będzie omówienie oszczędności w armii oraz sposobów wykształcenia wojskowego w razie nowego budżetu oszczędnościowego.

Zechce, czy nie zechce?

Z Warszawy donoszą:

We Lwowie otrzymano wiadomość, że mianowany dowódcą korpusu lwowskiego gen. Sikorski prawdopodobnie nie obejmie tego stanowiska zupełnie i po skończonym urlopie otrzyma inną nominację.

Echa wybuchu amunicji.

Dwie ofiary zmarły.

Z Warszawy donoszą:

Z pośród nieszczęśliwych ofiar katastrofy w fabryce amunicji „Granat” przy ul. Bruhłowskiej nr. 22, wczoraj zmarły w szpitalu na Czystem najciężiej poparzony: 47-letnia Agnieszka Krakowczyk (której córka również została silnie poparzona i pozostaje w tymże szpitalu) oraz 18-letnia Janina Burzyńska.

Pieniądze rządowe na obalenie rządu

„Pocisk” chce kupić „Kurier Polski” i uczynić zeń pismo opozycyjne.

Gen. Sikorski bynajmniej nie dał za wygraną.

Warsz. koresp. „II. Republiki” telefonuje:

W sferach dziennikarskich i politycznych duże wrażenie wywarła wiadomość o przejściu „Kurjera Polskiego” w ręce nowego konsorcjum, a mianowicie części dotychczasowych akcjonariuszy, ściśle związanych politycznie i finansowo z byłym ministrem spraw wojskowych, gen. Sikorskim, na ostatnim zebraniu rady nadzorczej spółki wydawniczej „Kurjera Polskiego” wystawiła kandydaturę p. Stefana Krzyworzewskiego na stanowisko redaktora naczelnego tego pisma.

Po dość burzliwej dyskusji do ostatecznego porozumienia nie doszło jednak jest rzeczą prawie już pewną, że od 1 lutego b.r. „Kurier Polski” zmieni kierunek polityczny, oczywiście ciążąc ku p. Sikorskiemu.

Dotychczasowi współpracownicy redakcyjni wystosowali do konsorcjum wy-

dawniczego „Kurjera Polskiego” pismo, w którym oświadczają, że ani jeden z nich pracować nie będzie w nowych warunkach i że całkowicie solidaryzują się z obecnym kierunkiem pisma.

Z pewną pikantcją opowiadają sobie w mieście, że jeden z reprezentantów grupy p. Sikorskiego miał oświadczyć na zebraniu, iż w najbliższych dniach „Kurier Polski” otrzyma od konsorcjum metalowego, a raczej od firmy amunicji „Pocisk”, większą sumę pieniędzy, wzmianka ta co „Kurier Polski” zwalczać ma energicznie obecny rząd i propagować ideę objęcia rządów przez p. Sikorskiego.

Cc jest najzabawniejsze w tej sprawie, to to, że firma „Pocisk” przed kilkoma dniami otrzymała od rządu zamówienie na przeszło milion złotych i część tej sumy, z łaski p. Sikorskiego, przeznaczyła właśnie na obalenie rządu.

Gen. Górecki, szef korpusu kontrolerów, uważa, że ogólny obraz gospodarki wojskowej nie daje powodów do zbytniego niezadowolenia.

Sprawozdawca parlamentarny „II. Republiki” (L.) telefonuje:

Na dzisiejszym posiedzeniu komisji budżetowej przemawiał generał Górecki, szef korpusu kontrolerów, który przedstawił ogólny obraz gospodarki wojskowej i działalności korpusu kontrolerów.

Powołał się na akt zasądzenia 35 oficerów i żołnierzy w 1920 i 1921 roku na karę śmierci, co świadczy o łepieniu nadużyć w gospodarce wojskowej.

Następnie udzielił wyczerpujących wyjaśnień w sprawie zarzutów, jakoby w roku 1924 w budżecie wojskowym 150 — 200 milionów złotych uległo zmarłowieniu.

Zarzuty te nie są oparte na żadnych faktach i nie mają nic wspólnego w rzeczywistości, wyrządzają tylko krzywdę armii i tumania opinię publiczną.

Fakt, że najwyższa izba kontroli w sprawozdaniu na rok 1924 stwierdziła brak 20 milionów złotych, nie daje żadnych powodów do podtrzymania tego twierdzenia, bowiem w roku 1925 nastąpił całkowity rozrachunek.

Następnie mowa poruszyła sprawę zakupu zboża przez D.O.K. 4. Łódź: stwierdził, że pan Kohn, były dostawca zboża 3 razy umowę na dostawę zboża z powodu dewaluacji, natomiasz nie prawdą jest, jakoby zboże trzykrotnie sprzedal.

Kompromisowy pląsterzek

zalepił szczelinę w koalicji rządowej.

Spraw. parlam. „II. Republiki” (L.) telefonuje:

Od szeregu dni głośną była w sejmie sprawa wystąpienia z łona koalicji P. P. S., która uzależniła swój dalszy pobyt w łonie koalicji i udziału ministrów Moraczewskiego i Ziemięckiego w rządzie od dwóch żądań, które polegały na:

- 1) utrzymaniu plac urzędników oraz
- 2) ściąganiu t. zw. podatku hypotecznego.

Batalja rozegrana została na radzie ministrów.

Posiedzenie trwało do godz. 9-ej wieczór i skończyło się kompromisem.

P. P. S. zwyciężyła co do punktu pierwszego, to jest doprowadzenia pensji do normy (od 1 kwietnia); co do drugiego punktu P. P. S. się cofnęła.

W ten sposób został zatarg zlikwidowany.

Zbieranina p. f. „Stronnictwo chłopskie”

podzieliła się już zaszczytami.

Spr. parl. „II. Republiki” (L.) telefonuje:

Dzisiaj w sejmie nastąpiła fuzja grupy Bryla z wyłamańcami z „Wyzwolenia”.

Nowe stronnictwo nazywa się „Stronnictwem chłopskim” i liczy 28 członków.

Prezesem został poseł Jan Dąbski, wiceprezesami pp. Bryl i Waleron.

Teoria uzdrowienia kresów

wciąż jest uzupełniana.

Spr. parl. „II. Republiki” (L.) telefonuje: Wczoraj odbyły się obrady sekcji i komitetu politycznego rady ministrów z udziałem Lewenhherza, Wasilewskiego i Zwierzyńskiego.

Obrady poświęcone były opracowaniu wytycznych bieżącej polityki państwowej w sprawie województw wschodnich i mniejszości narodowych.

Gdańsk, czy Gdynia?

Komisja zbada możliwości trans-
portowe obydwu portów.

Warsz. koresp. „Il. Republiki“ (L),
telefonuje:

Dla zbadania na miejscu niektórych
kwestii, łączących się z wzmocnieniem
eksportu węgla polskiego, minister ko-
lei Chądzyński, wyznaczył delegację
dla zbadania pojemności i możliwości
ładunków w porcie gdańskim.

Delegacja przybędzie dzisiaj do Gdań-
ska i po obejrzeniu portu oraz odbyciu
konferencji z przedstawicielami rady
portowej i kolejowej dyrekcji gdańskiej,
uda się do Gdyni, celem zbadania możli-
wości zwiększenia eksportu węgla przez
port w Gdyni.

Czy będziemy jeździć bez- pośrednio

na Węgry i do Włoch?

Warsz. koresp. „Il. Republiki“ (L) do
nosi:

Dnia 26 b. m. odbędzie się w Buda-
peszcie konferencja zarządów kolej-
owych Polski, Węgier, Austrii i Czecho-
słowacji.

Na konferencji ma być rozpatrywany
i zatwierdzony projekt bezpośredniej
komunikacji osobowej i bagażowej mię-
dzy Polską i Węgrami przez Czecho-
słowację i Austrię, ewentualnie tylko
przez Czechosłowację.

Pozatem omawiane ma być na kon-
ferencji włączenie Węgier i Jugosławii
do bezpośredniej bagażowej komunikacji
między Polską a Włochami.

Gdańsk pośrednikiem między Polską i Niemcami.

Gdańsk, 22 stycznia.

Socjalistyczny „Danziger Volkstim-
me“ zamieszcza odezwę do obywateli
gdańskich, wzywającą do wzięcia jak-
najliczniejszego udziału w niedzielnym
wiecu, na którym przemawiać będą po-
seł Diament z Warszawy, poseł Breit-
scheid z Berlina, oraz wice-prezydent
senatu Geil.

Pismo stwierdza, że zebranie to bę-
dzie jednym z dalszych kroków do zbli-
żenia polsko-gdańskiego i gdańsko-nie-
mieckiego.

Czy Niemcy wstąpią do ligi narodów?

Niemiecko-narodowi są temu
przeciwni.

Berlin, 24 stycznia.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Berliner Tageblatt“ dowiaduje się,
że przystąpienie Niemiec do ligi naro-
dów nastąpi przypuszczalnie w pierw-
szych dniach marca.

Według doniesień pism demokraty-
cznych, pierwsze posiedzenie rady ligi
z udziałem przedstawicieli Niemiec,
spodziewane jest w dniu 7 marca.

Berlin, 27 stycznia.

Polska Agencja Telegraficzna.

Zebrana wczoraj frakcja niemiecko-
narodowa reichstagu złożyła w reichs-
tgu wniosek, wzywający rząd do po-
wstrzymania się od wstąpienia do ligi
narodów, dopóki inne mocarstwa nie
uznają niemieckiej interpretacji trak-
tatów locarneskich i zastrzeżeń nie-
mieckich co do art. 16-go paktu ligi do
póki nie nastąpi równouprawnienie
wszystkich narodów w zakresie zbro-
jeń oraz dopóki odpowiedzialność Nie-
miec za wywołanie wojny nie będzie
poddana rewizji.

Groźna sytuacja w Rumunii

Londyn, 9 stycznia

Agencja Wschodnia.

Z Bukaresztu donoszą, że położenie
w Rumunii jest nadal niejasne.

„Morning Post“ stwierdza, że jest
wątpliwem, aby rządowi Brătianu uda-
ło się zadośćuczynić żądaniu wielkiego
odjmu narodu, wzburzonego ustąpi-
eniem b. następcy tronu.

Sytuacja stanie się — zdaniem pisma
— zdecydowanie poważną, o ile do ma-
kontentów przyłączy się i wojsko. Jak
dotychczas dwudziestu dwóch generałów
zapowiedziało podanie się do dymisji.

Potrzebujemy długoterminowego kredytu!

Prof. Kemmerer wierzy w przyszłość Polski.

Londyn, 22 stycznia.

Agencja Wschodnia.

Według wiadomości z Nowego Jor-
ku, prof. Kemmerer wygłosił zaraz po
swoim przyjeździe do Stanów Zjedno-
czonych swoją opinię o poczynaniach
finansowych Polski.

Według Kemmerera, wyrażającego
się z wielkim uznaniem o naszych za-
mierzonych sanacyjnych Polska ma
jeszcze przyszłość przed sobą. Prze-
szła — jego zdaniem — już bardzo wie-
le, więc i obecny ciężki kryzys zdoła
przetrzymać.

Profesor Kemmerer stwierdził, że
w Polsce jest wprowadzić bezrobocie i
„niejaka depresja“, jest jednakże bardzo
wiele patriotyzmu i ofiarności, co daje
zaufanie względem Polski i jest
obcych i może być podstawą do udzie-
lenia kredytów.

Zdaniem Kemmerera Polska potrze-
buje przede wszystkim długotermino-
wego kredytu, ażeby mogła dojść do
równowagi finansowej.

Prof. Kemmerer z wielkim uzna-
niem wyraził się o skuteczności osi-
wanych przez Polskę ograniczeń przy-
wozowych, oraz o fakcie zaniechania
myśli dalszego bicia banknotów, co by
mogło zepchnąć walutę polską — po-
wrotem w przepaść.

Ożywienie w przemyśle węglowym

Cały szereg kopalń pracuje na 2 zmiany.

Katowicki oddział Banku Polskiego
w sprawozdaniu miesięcznym o sytuacji
gospodarczej donosi: mimo trwającej od
6 miesięcy wojny celnej z Niemcami tu-
tejszy przemysł węglowy z miesiąca na
miesiąc zdobywa sobie coraz szersze
rynk zagraniczne, a produkcja samego
węgla dochodzi już do cyfry, jaką osią-
gnęła przed wojną celną. Mimo braku
rynku niemieckiego potrafiliśmy zdobyć
17 rynków zagranicznych, na które wy-
słaliśmy nasz węgiel.

Sosnowiecki oddział Banku Polskie-
go komunikuje: dzięki zabiegom prze-
msłu węglowego, który zdobywa coraz
nowe i rozleglejsze rynki zagraniczne,
stan naszego przemysłu węglowego w
Zagłębiu Dąbrowskim ulega stopniowej
poprawie, tak, że obecnie cały szereg ko-
palń pracuje wszystkie dniówki na 2
zmiany.

Niektóre kopalnie małe, których ek-
sploatacja do niedawna absolutnie się
nie opłacała i które z tego powodu były
od dłuższego czasu nieczynne, obecnie
znalazły także zbyt na swój węgiel i sto-
pniowo wznowiają produkcję.

Potworna zbrodnia mezo- i zięciobójstwa

Dwie doby z trupem w jednym pokoju.

Z Warszawy donoszą:

Jak doniosła wczorajsza „Il. Repu-
blika“ zabiła w Milanówku niejaka
Brzostkova zięcia swego, Woźniaka,
który — jak zeznała zabójczyni — miał
dybać na jej życie i znieść się nad
żoną.

Sledztwo, przeprowadzone na miej-
scu wypadku przez kierownika agen-
tury śledczej, ustaliło, że morderstwo
dokonane było we wtorek z rana, a do
piero we czwartek Brzostkova zamel-
dowała policji o fakcie. Jak dalej usta-
lono, Brzostkova była we wtorek zra-
na w Warszawie, gdzie po odebraniu
dolarów z banku, kupiła butelkę spiry-
tusu, po przyjeździe zaś do Milanówki
przyrzadziła wódkę, która uraczyła
zięcia.

Woźniak po paru kieliszkach poczuł
się niedobrze i spoczął na łóżku, po-
czem zasnął. — Wówczas to teściowa

wraz z córką, a żoną Woźniaka, sie-
kiera uderzyła śpiącego w głowę, roz-
piatawszy ją całkowicie.

Po dokonaniu zbrodni, zabójczyni
najspokojniej przespazy noc obok trupa,
nazajutrz zaś zrana zdjęła ubranie i
bieliznę z trupa, powłóczki z pościeli,
odbyło się generalne pranie okrwawio-
nej bielizny, pierze z poduszki spalono
— a trupa wrzucono pod łóżko.

We środę wieczorem trupa ubrano
w nową bieliznę i w ubranie, położono
na podłodze i znowu obie kobiety po-
łożyły się spać najspokojniej, a we czwar-
tek z rana — skoro świt — udała się
mamusia z córeczką do policji, gdzie
Brzostkova zameldowała, że zabiła zię-
cia w obronie własnej.

Brzostkova pragnęła zmylić ślady i
pchnąć sledztwo na fałszywe tory.
Obie morderczynie aresztowano.

Pani Berezowska śpi snem sprawiedliwego

już od ubiegłego wtorku wieczorem.

Z Warszawy donoszą:

W szpitalu św. Ducha na sali nr. 2
leży tajemnicza chora, przy której od
paru dni codziennie odbywają się kon-
syla lekarzkie — bez skutku, gdyż nie
zdołano ustalić przyczyn jej snu kamien-
nego.

Sprawa ta przedstawia się tajemni-
czo. Zamieszkała w hotelu oficerskim
na Żoliborzu urzędniczka państwowa,
24-letnia p. Janina Berezowska, we śro-
dę z rana — po przespanej nocy — nie
obudziła się.

Lekarz wojskowy, nie mogąc ustalić

przyczyny zasłabnięcia p. Berezowskiej,
polecił wezwać Pogotowie Ratunkowe.
Mimo jednak usilnych zabiegów, nie do-
prowadzono Berezowskiej do przytom-
ności, wobec czego przewieziono ją do
szpitala św. Ducha, gdzie lekarze nie mo-
gą dotychczas ustalić, czy jest to wypa-
dek śpiączki, letargu, czy też zatrucie?

Należy przypuszczać jednakże, że
lekarze w najbliższym czasie tajemniczy
stan p. Berezowskiej zbadają i ustalą je-
go przyczyny.

Piątek, godz. 10 wiecz. — p. Berez-
owska śpi w dalszym ciągu.

Notatki telegraficzne.

— Z Tokio donoszą, że w północnej Japonii
szalała gwałtowna burza.

Burza wybuchła z gwałtownością, niepamie-
taną od 35 lat. Wszystkie połączenia zostały
przerwane. Pociągi w całej niemal północnej
Japonii nie kursują z powodu uszkodzeń torów.
Szkody wyrządzone nawałnicą olbrzymie.

— Zdrowie kardynała Mercier pogarsza się
z godziny na godzinę.

— Przemówienie Lloyd George'a, wygłoszone
w Carnarvon, spotkało się z ostrą opozycją. —
Mielskowa Labour Association postanowiła na
wyborach wystawić przeciwko Lloyd George-
wi kandydaturę Gwyniryna Jonesa.

— Naskutek udzielenia dymisji 9-ciu profeso-
rom uniwersytetu w Zagrzebiu, studenci urzą-
dzili manifestację i zastrakowali.

— Lotnik angielski Allam Cobham, odbywa-
jący podróż z Londynu do Capetown, sygnali-
zując o swym przybyciu do południowej Rodezji,
przelatując 345 mil w ciągu 4 godzin. Do tej po-
ry, lotnik przebył bez wypadku 6 tysięcy mil.

— Na skrzyżowaniu ulic w Budapeszcie, w
miejscu, gdzie 6-go października 1849 r. został
rozstrzelany przez austriaków pierwszy konsty-
tucyjny prezes rady ministrów Węgier, Ludwik
Batthyany, miasto Budapeszt postanowiło
wzniesić „wielką lampę“.

— Związek węgierskich dyrektorów teatru,
postanowił uwiecznić pamięć zmarłej w tych
dniach sławnej węgierskiej artystki, Lidwii
Blaha, przez wzniesienie pomnika, którego kopie
będą umieszczone we wszystkich teatrach we-
gierskich.

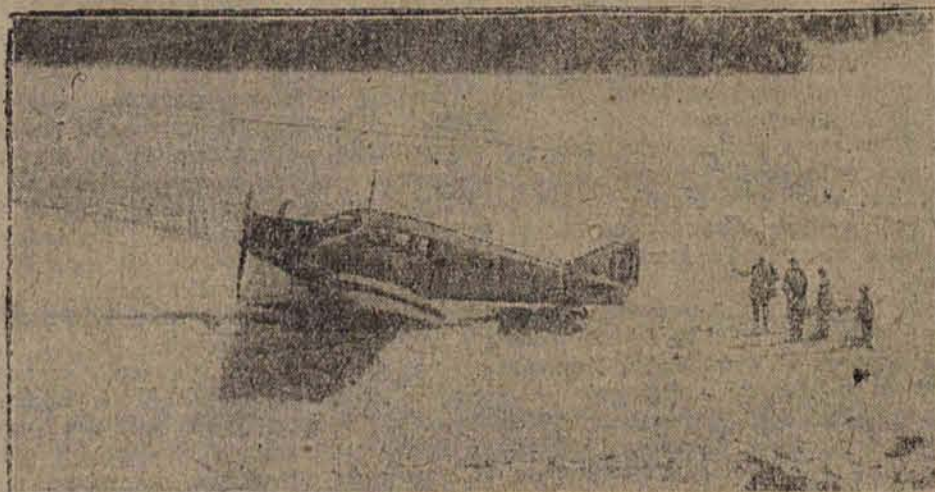
— Nowojorska policja morska zaatakowała
statek przemysłowy; wiozący transport napojów
alkoholowych za pół miliona dolarów. Przymy-
nicy zatopili statek, przyczem 4 z nich aresz-
towano, pozostali zaś zdołali ucieknąć.

— Na giełdzie paryskiej rozdano agentom,
notującym kursa walutowe banków odczwę
wzywającą do przerwania czynności, w celu za-
protestowania przeciwko zamierzonym podwyż-
kom podatku od operacji giełdowych. Agenci u-
słuchali wezwania. Obróty elektryczne zostały
wstrzymane. Niektórzy papierami dokonywali
transakcji sami maklerzy. Czynna była jedynie
giełda dewizowa.

Skuteczne zwalczanie szkarlatyny.

Budapeszt, 22 stycznia.

W budapeszteńskim stowarzyszeniu
lekarzy prof. Jan Bokay przedstawił
wyniki szczepienia szkarlatyny, które
podjęto w szkołach budapeszteńskich
w celu wypróbowania ochronnych za-
biegów przeciwko szkarlatynie, propa-
gowanych przez amerykańskiego le-
ktrza Paar Dicka. Na zasadzie prze-
prowadzonych szczepień logotem zasz-
czepiono 4.344 dzieci w wieku szkolnym
z czego 1744 było podatnych na szkar-
latynę) prof. Bokay doszedł do wnios-
ku, że skuteczne działanie zabiegu o-
chronnego może być uważane za zapew-
nione. Jednakże praktyczne zastosowa-
nie tego środka wymaga jeszcze bada-
nia. Wyniki osiągnięte w Budapeszcie
potwierdzają wnioski, do których do-
szedł dr. Dick.

Aeroplan pasażerski ląduje na zamrzniętym jeziorze St. Moritz.

Cud wilków!

Krzyżyk na droge!

To, co się dzieje od dłuższego czasu na terenie naszego sejmu, a szczególnie wśród t. zw. ugrupowań chłopskich, zasługuje na specjalną uwagę, ponieważ reprezentacja parlamentarna włościanstwa polskiego z natury rzeczy jest powołana do odegrania bardzo ważnej roli w życiu politycznym Polski.

Dotychczas mieliśmy do czynienia ze stronnictwami, które reprezentowały konkretne interesy pewnych grup włościanstwa: zamożnego i małorolnego. Piast był rzecznikiem t. zw. „go spodarzy”, czyli chłopów posiadających ziemię, natomiast Wyzwolenie reprezentuje olbrzymie masy małorolne i bezrolne.

Sprzecznosc interesów i walki między temi odłamami ma swoje głębokie i rzeczowe uzasadnienie, takie same bodaj jak antagonizmy istniejące między mieszczaństwem a wielkim przemysłem.

Zupełnie więc zrozumiałem i naturalnym jest, że Wyzwolenie uprawiało politykę konsekwentnej opozycji względem wszystkich dotychczasowych rządów, stanowiąc prawie wzór i przykład dla licznych, nader chwiejnych ugrupowań lewicy sejmowej.

Zjawiskiem natomiast nader charakterystycznym dla naszych stosunków politycznych jest fakt zagnieżdżenia się elementu obcego, napływowego w tych właśnie stronnictwach chłopskich.

Mamy nprz. w Piastie takich ludzi, jak pp. Skulski, Sikorski itp., którzy już w toku swojej kariery politycznej uznali za stosowne „nawiązać kontakt” z tym klubem, który, według ich mniemania, dawał gwarancję umocnienia i utrwalenia ich stanowisk.

To samo, niestety, działo się w „Wyzwoleniu”. Pamiętamy jeszcze wszyscy, jak czołowy mąż tego stronnictwa p. Thugutt, wbrew opinii swego klubu wszedł do gabinetu p. Grabskiego i siedział tam tak długo, aż musiał z hukiem i trzaskiem wyjść.

Stronnictwo pożegnało go z żalem, ale nie drgnęło, nie załamało się, nie zmieniło swego stanowiska i, jak wypadki dowiodły, miało pełną satysfakcję.

Jednostka, nawet tak wybitna, jak p. Thugutt, nie zaważyła na losach klubu, a jego ustąpienie było raczej triumfem dla konsekwentnej linii politycznej „Wyzwolenia”.

Ambitnych i zarozumiałych ludzi niebrak wśród polityków sejmowych i każdy z nich gotów jest utworzyć „własne” podwórko, na którym mógłby harce wyprawiać, nie obciążając bynajmniej swego sumienia żadnym programem i nie bawiąc się w żadne zasady.

Wystarczy wywieść na drzwiach lokalu klubowego (o lokal w sejmie nietrudno) jakiś szyldzik z dobrze brzmiącą nazwą nowotworu politycznego — i stronnictwo jest zrobione!

Takich domorostych Napoleonów, którzy w tekach noszą buławy marszałkowskie, sejm nasz posiada niezliczoną ilość. I oni to wszędzie warcholą wywołując t. zw. „rozłamy” i tworząc wciąż nowe kluby i frakcje.

Każdy z nich uważa siebie za Kolumba nowych Ameryk, za proroka nowych prawd, których nota bene nigdy nie wygłasza, traktując to jako

rzecz dyskrecyjną, — „dla siebie i swoich sprzymierzeńców”.

Oto nprz. ostatni wybrzyk „dąbszczaków”. Wyzwolenie może im śmiało powiedzieć:

Krzyżyk na drogę!
Z czem bowiem przyszli, z tem poszli: ambicje nie zostały zaspokojone, a stronnictwo zyskało jeszcze na zasadniczej, politycznej i społecznej zwartości.

Dowodem tego — deklaracja, ogłoszona przez „nowy” klub, którą ujęto w jednym zdaniu:

— „Będziemy mieli na względzie dobre państwo”.

Bardzo wiele! Bardzo się to pa-

nom chwali! Ale kędy droga do tego szlachetnego celu i czy niewiadomo panom, że wszystkie, absolutnie wszystkie kluby stanowczo twierdzą, że właśnie dobro państwa mają na względzie?

Licha, tania demagogia, pozbawiona nawet wszelkiej oryginalnej ozdoby nikogo już teraz zdezorientować nie potrafi.

Szło jednak o zmobilizowanie pewnej ilości głosów, przy pomocy których można osiągnąć cele doraźne. Jakże one są, nie może być i nie jest tajemnicą dla nikogo.

Pod firmą „grupa Walerona” utworzono spółkę dla eksploatacji poli-

tycznych możliwości na terenie sejmu i niewątpliwie będziemy niebawem świadkami jakiegoś „ricku”, który wyniesie tego czy innego „prezesa” na fotel ministerjalny.

W ten sposób zostanie urzeczywistniony ideał „dobra państwa”.

Nad tem wszystkim możemy śmiało przejść do porządku dziennego, żyjąc tym panom wraz z Wyzwoleniem, aby jaknajrychlej zniknęli z widowni politycznej, która jest już zbyt- nio zaśmiecona wszelkiego rodzaju Napoleonami:

— Krzyżyk na drogę!... teke!

Tadeusz Górski.

Blok azjatycki przeciw Europie pod protektorem czerwonego imperjalizmu rosyjskiego.

Przed niedawnym czasem delegacja Afganistanu we Wiedniu otrzymała od rosyjskiego komisarza dla spraw Afganistanu, Czerwienya, projekt traktatu.

Projekt ten przewiduje następujące punkty traktatu:

1. Istniejący traktat z dnia 28-go lutego 1921 roku zostaje rozszerzony w tym sensie, że obydwa państwa zobowiązują się przedkładać sobie wzajemnie wszelkie umowy polityczne, zawierane z innym rządem azjatyckim. Dotyczy to szczególnie wszystkich umów wojskowych, których zawarcie mogłoby być niekorzystne dla drugiej strony.

2. Obydwa państwa zobowiązują się wszelkimi posiadanymi środkami przeciwstawiać się obcej aneksyjnej polityce, skierowanej przeciwko jednemu z kontrahentów.

3. Rosja daruje Afganistanowi po ratyfikacji tego traktatu 10 tysięcy karabów, trzy kompletne baterie armat polowych, dwa aeroplany i uzbrojenie przeciwgazowe.

4. Po ratyfikacji tego traktatu Rosja zapewni Afganistanowi pożyczkę w gotówce i materiałach, której wysokość zostanie ustalona zgodnie przez obydwie strony.

5. Tranzytowy przewóz ładunków z i do Afganistanu bez cła zostaje potwierdzony.

6. Rosja utworzy w Kabulu, Kandaharze i Balkhu wojskowe szkoły instruktorów.

7. Rząd afgański będzie baczyl, aby nastąpiła zgodna współpraca rosyjskich i tureckich instruktorów wojskowych.

Streszczony powyżej projekt traktatu jest niezwykle ciekawy. Zdradza on jeden z wielkich celów zagranicznej polityki Sowietów. Idzie o stworzenie panazjatyckiej wspólnoty interesów, wymierzonej przeciwko wszystkim mocarstwom europejskim, zainteresowanym w Azji, a przede wszystkim przeciwko Anglii.

Dyplomacja rosyjska bezwzględnie odniosła w ciągu ostatniego roku sukcesy na terenie Azji, Mongolia, która w lipcu 1925 świętowała czwartą rocznicę swej „niepodległości pod protektorem Rosji”, przemianowała swoją stolicę Urgan, na Ulan-Bator („Czerwony olbrzym”), a swoje wojska na „czerwoną armię ludową”.

Stosunki tej armii do chińskiego generała Fenga, wojskowa robota Rosji w Szanghaju i Kantonie i zarządzenia na terenie wschodnio-azjatyckiej kolei — są to nierobione dowody sukcesów sowieckich w Azji wschodniej.

Ale i w zachodniej Azji Sowiety nie były bezczynne. Stosunki bolszewików z Kemal-paszą są znane oddawna. W rezultacie grudzień 1925 roku przyniósł zawarcie intymnego traktatu rosyjsko-tureckiego, którego brzmienie wskazuje, że kierownictwo rosyjskiej polityki zagranicznej dąży przede wszystkim do wyłączenia innych mocarstw z kombinacji

azjatyckich. Najważniejszy art. 2 opiewa:

„Każda ze stron, zawierających traktat, zobowiązuje się powstrzymać od jakiegokolwiek ataku na stronę przeciwną. Poza tym strony zobowiązują się nie wchodzić do związków i umów innych mocarstw o charakterze politycznym, jeśliby takie były skierowane przeciwko jednemu z kontrahentów”.

Należy zaznaczyć, że protokół dodatkowy rozszerza pojęcie „politycznego charakteru” również na traktaty, normujące stosunki finansowe i ekonomiczne.

Zachodzi obecnie pytanie, czy emir Afganistanu będzie skłonny wejść do rodziny rosyjsko-tureckiej. Ataki rosyjskie na pograniczu emiratu wskazują, że bolszewicy popierają swój dar przekonywania naciskiem natury fizycznej-wojskowej. W każdym razie pod pisanie takiego traktatu oznaczałoby dla emira zrezygnowanie z polityki wahadła między Rosją i Anglią.

Umowa z 28 lutego 1921 roku, na którą się projekt obecnie powołuje, zawiera jedynie uznanie niepodległości emiratu, rosyjską subwencję roczną w wysokości miliona rubli i wzajemny tranzyt towarów bez cel.

Armia Afganistanu, która według projektu traktatu, ma być poddana wpływowi sowieckim, miała dotychczas przeważnie tureckich instruktorów. Turcja, jako potęga mahometańska, znajduje się już oddawna w stosunkach przyjacielskich z Afganistanem.

Wobec tego, że zarówno Rosja, jak Afganistan, utrzymują serdeczne stosunki z Angorą, więc nie jest wykluczone, że wspomniany projekt traktatu afgańsko-sowieckiego został przedagowany za zgodą i poparciem Kemala-Paszy.

Istnienie dyplomatycznego i militarnego frontu, okalającego Indie, a tworzonego przez rosyjów i ich przyjaciół, nie ulega wobec tego wątpliwości.

Niebawem Sowiety mają zawrzeć podobne traktaty ze wszystkimi mocarstwami azjatyckimi. Taka sieć traktatów oznaczałaby pierwszy krok ku urzeczywistnieniu panazjatyizmu, który odpowiada ideologii kontynentalnych ludów Azji, zarówno znajdujących się pod władzą Sowietów, jak i tych, które- mi władza Anglia, Francja, czy Japonia.

Tyle że inicjatorzy zawsze łatwiej mogą sobie dać radę, niż ci, przeciwko którym występują.

K. W.

Dlaczego Niemcy przegrały wojnę?

Rewelacyjne sprawozdanie posła Dittmana.

Berlin, 22 stycznia.

Dzisiaj przedpołudniem zebrała się komisja Reichstagu utworzona w celu zbadań przyczyn katastrofy wojennej Niemiec w roku 1918-tym.

Posel socjalistyczny Dittman rozpoczął czytanie swego sprawozdania o wrzeniu wśród marynarzy w roku 17-tym i 18-tym. W sprawozdaniu tem zajął on się procesem, który zakończył się roz-

strzaniem w lecie 17-go roku 3 marynarzy, pozostających w bliskich stosunkach z socjalistami. Na podstawie różnych dokumentów Dittman stwierdził, że marynarze zostali zastrzeleni tytułem re presji politycznych przeciwko socjalistom. Nadto Dittman wskazał na znaczną rolę, jaką podczas zaburzeń marynarzy odegrali prowokatorzy. Raport Dittmana wywarł duże wrażenie w komisji.

Miłość nieuczciwego dłużnika

Przeciwko udziałowi Ameryki w międzynarodowym trybunale sprawiedliwości.

Waszyngton, 23 stycznia.

Przeciwnicy wniosku o udział Stt-nów Zjednoczonych w międzynarodowym trybunale sprawiedliwości prowadzili wczoraj w senacie dalszą taktykę obstrukcyjną.

Senator Reed, wygłosił parogodzinną, pełną gwałtowności przemówienie, w którym wspominał między innymi, że pełne gwałtowności przemówienie, rym kół, europejczycy kochają Stany Zjednoczone.

Nawiązując do tego sen. Reed oświadczył:

„Oni nas kochają tak, jak nieuczciwy dłużnik kocha swego wierzyciela. Niektórzy z nich są właśnie niemiłosiernymi dłużnikami i jako tacy nienawidzą swoich wierzycieli. Czas już, aby naród amerykański spostrzegł się — mówił sen. Reed — iż istnieje 55 skolonizowanych narodów, wchodzących w skład ligi narodów i gotowych do wypowiedzenia Stanom Zjednoczonym wojny, gdyby to tylko w obronie swych praw spróbowały pochwycić za broń bez zezwolenia ligi narodów.”

Jak się zachowywać wobec żony?

Jeśli mąż jest w domu uprzejmy, podejrzewają go o zdradę, jeśli jest nieznośny — tembardziej...

Żona która potrafi być również kochanką swego męża, nie będzie nigdy zdradzana!

(Specjalna służba korespondencyjna „Il. Republiki.“)

Paryż, w styczniu.

W jaki sposób wyszedłem z napełnionej sali, w której przemawiała pani Chaumont, tego nie wiem. W każdym razie zanim ona dobiegła końca, ja, mając się na ostrożności, wybiegłem do garderoby. Czulem bowiem, że powie-trze było przepełnione elektrycznością, emanowaną przez kilkadziesiąt żeńskich ele-mentów.

A nas było tylko kilku mężczyzn.

W oczach Fernandy byłem tchórzem. Wiem o tem, gdyż powiedziała mi to, gdy jej tłumaczyłem, że mam jeszcze bardzo pilną robotę; muszę się wynieść po angielsku. Inne damy napewno myślały to samo, co Fernanda. Zauważyłem w ironicznych i triumfujących spoj-rzeniach, towarzyszących mojemu od-wrotowi. Nawet kobieta, która mi w gar-derobie wydawała palto, uśmiechała się złośliwie.

— Pan nie pozostaje do końca? Prze-cież chyba jeszcze będą ciekawe rze-czy? A może pan się obawia, ponieważ tyle kobiet jest na sali?

Dobrze. Jestem tchórzem. Boję się. Możliwe, że mój zapas odwagi stopniał podczas wojny, albo też od czasu, gdy się ożeniłem.

Ogłoszono, że będzie dyskusja.

Gdzie jest bohater, któryby się od-ważył pozostać w sali, mając takie wi-doki!

Tych kilku mężczyzn, którzy byli o-becni, zniknęli, jak kamfora. Więc ja miałem pozostać? I tak byłem ostatnim! Spełniłem swój obowiązek.

Nakazem zdrowego rozsądku jest od-wrót planowy w obliczu przytłaczają-cej przewagi nieprzyjaciela.

Wbrew temu, co mówiła Fernanda, chciałem siebie zachować dla niej...

Ba, gdyby pani Chaumont nie odstę-powała od tematu!

Gdy rozpoczęła żale na temat bied-nych kobiet, które są zawsze zdradzane będąc przytem niewinnymi jagniątkami, nie umiającami się bronić, milczącami, własnacami, gdy miłość mężczyzny pro-mienia nie na każdą z nich wyłącznie!

Wówczas ja, człowiek o miękkim ser-cu, byłbym prawdopodobnie wstrząśnięty do głębi; byłbym napewno oburzony i wstąpiłbym w poczet tych, którzy chcą poprawić mężczyzn! Jednak po-tem, gdy pani Chaumont stawiała się co-raz agresywniejsza, serce moje skamie-niało.

Muszę uczciwie przyznać, że wywo-dy jej miały tak przekonującą logikę tyle subtelnych, psychologicznych argu-mentów i były wypowiedziane tak pię-knym stylem, że obecni mężczyźni o ma-ło co podzieliłby los owych nieostroż-nych przodków, którzy dali się wziąć na śpiew syren, które śpiewały tak pięknie, że pozwolili się oni następnie z-rozkoszać rozsarpać.

My jednak posiadamy już w druku doświadczenia Odysseusza i dobrześmy zrobili, wycofując się w porę.

— Oh, ci żonaci mężczyźni! — woła-ła pani Chaumont. — Nie cofają się oni przed prześladowaniem młodych dzie-wcząt! W swym niesłychanym egoizmie uzurpują oni sobie prawo zdradzania z temi dziewczętami swej żony, podczas gdy — i tu zdaje się nastąpiło źródło o-burzenia! — żonie tej odmawiają tego prawa!

Pomyślcie! Jakgdyby kobiety nie od-mówiły mężczyznom tego „prawa“, gdyby się go od kobiet domagali! Jak-gdyby istniała kobieta, która wyciąga konsekwencje z odmawiania mężczyz-nom tego „prawa“: mój mąż nie po to istnieje, bym go zdradzała, więc nie be-dę tego czyniła!

A pozatem: my się uganiamy za mło-dem dziewczętami! Jest to najbłędniej-sze z twierdzeń ludzkich.

„My“ uganiamy się przeważnie za kobietami, a nie za dziewczętami!

W interesie pani Chaumont pozwolę sobie mieć nadzieję, że rzuciła ona to twierdzenie tylko ze względów demago-gicznych i wbrew swemu osobistemu doświadczeniu! Jest ona syrena. Śpie-

wała wstrząsająca pieśń o tem, jak mężczyzna wszelkimi sposobami zapla-tuje w sieć istotę odmienną płci, jak niszczy on największe przeszkody, aby ją zdobyć i posłać, ba, nawet jak się z nią żeni, „a potem“, mówiła pani Chau-mont, „po upływie trzech dni... bierze sobie utrzymanie!“

Z całym spokojem ducha ustanowiła ona taki przebieg wypadków, jako re-gułę. A jej słuchaczki potakiwały w za-chwycie, wołały „brawo!“ i „bardzo słusznie!“, nie myśląc o tem, że dają in-tymny wgląd w osobiste sprawy swym serdecznym przyjaciółkom, siedzącym dokoła!

— Inny mężczyzna, co mówię „in-ny“, wszyscy mężczyźni kupują zawsze podwójne prezenty: jeden dla żony, dru-gi dla kochanki. W domu niewierny mąż jest albo nieznośny, albo uprzejmy. Zwróćcie na to uwagę, moje przyjaciół-ki!

Teraz już wogóle nie wiem, jak się mam zachować wobec Fernandy. Jeśli będę nieznośny, przyjdzie do wniosku, że ja zdradzam. Jeśli będę co zresztą od-powiada mojej naturze uprzejmy i grzeczny, wtedy napewno przyjdzie do tego wniosku.

Cóż więc robić między tą Scyllą i Charybdą? Poczytam Homera i poszu-kam, co dobry, stary, mądry Odysseusz uczynił, gdy się znalazł w podobnej sy-tuacji...

— W średniowieczu — wywodziła dalej pani Chaumont — satyrycy przy-pisywali kobiecie wszystko. Ona wy-lącznie była grzesznicą, ona nigdy nie miała racji. Nawet biblia czyni to samo, bowiem pisali ją mężczyźni. Pomyślcie tylko o historii z rajem! Mężczyzna jest owym świętym pocziwem, którego kobieta kuśi do grzechu! Od tamtych czasów kobieta uważana jest za nie-wierna, kłamliwa, zarozumiała kokietka. Jakaż to potworna niesprawiedliwość!

Madame, do tego miejsca byłem, po-cześci z grzeczności, całkiem po pani stronie! Ale ta cytata z biblij zniszczyła pani fundamenty swoich wywodów! Pocóż ja mam oponować, jeśli biblia jest po mojej stronie? Czyż najświętsza księga ludzkości nie uczyniła pani względniejszą i pobłażliwszą dla bied-nych mężczyzn? Niech się pani zasta-nowi! To prawda, że jesteśmy wszyscy grzesznikami, a ja będę ostatnim, który

temu zaprzeczy! Ale czyż winą leży wyłącznie po naszej stronie?

Na zebraniu nie odważyłem się tego powiedzieć, ale proszę mi wierzyć, że gdy mąż ma kochankę, gdy zdradza swą żonę, to ona również jest w pew-nym stopniu winna! Bowiem mężczyz-na, który szczęśliwie żyje ze swoją żo-ną, któremu potrafi ona być również ko-chanką, jest zadowolony, gdy nie po-trzebuję jej zdradzać!

Zdrada nie jest taką przyjemnością, jak się pani wydaje!

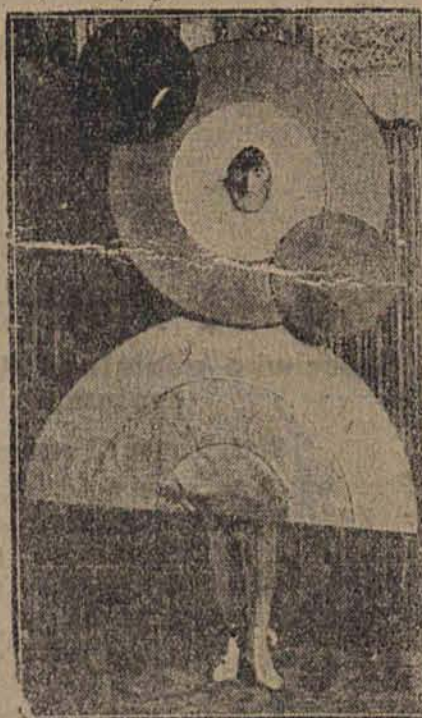
Ale gdy pani kontynuowała swoją kampanię przeciwko biednym mężczyz-nom, szczególnie niesprawiedliwą w czasach, gdy nawet nazewnątrż niema już prawie żadnej różnicy między ko-bietą i mężczyzną, to grozę pani naj-cieźszą armatą: zorganizuję „ligę staty stycznią“, która stwierdzi liczbami, kto więcej zdradza!

Zorganizuję ją, chociaż grozi nam, że zostanie dowiedzione, iż jesteśmy tem, za co wy, panie, oddawna nas w duszy uważacie: najniebezpieczniejsi z nie-szczęśliwych, bo głupi... J. A.

We Wiedniu wystąpił przed kilku dnia-mi z własnym koncertem 17-letni skrzy-żowiec Franciszek Hönl. Krytyka fachowa rokuje młodemu wirtuozowi wielką karierę artystyczną.

Futurystyczne maski.

Powyższe dwa kostiumy otrzymały pierwsze nagrody na jednej z najelegan-szych maskarad w Paryżu.

Historie niezwykle

Pies na lotelu elek-trycznym.

Sędziowie amerykańscy skazują go uroczyście na śmierć.

Nowy Jork, 18 stycznia.

— „Uznajemy podsądnego winnym zarzuca-nej mu zbrodni“ — taki werdykt wygłosiło jury sędziowskie w mieście Pikeville, w stanie Ken-tucky.

Oskarżonym był piękny owczarek, zdawna już znany całej okolicy, jako zwierzę o niego-dziwym charakterze.

Bill, tak się nazywał pies, został przypro-wadzony do sądu i umieszczony w klatce przez męża billowej pani. Właścicielka Billa nazy-wała się mrs. Sophia Stone.

Szereg świadków składało zeznania nader obciążające Billa.

Był o zły, dzięki pies już od dawna, a pogry-zlenie, którego się dopuścił na córkę sąsiada — to tylko jeden z jego niecznych czynów.

Sędziowie, przy zachowaniu wszelkich for-malności, skazali uroczyście oskarżonego na śmierć.

Egzekucja wyroku na Billa odbyła się pu-blicznie. Głowę Billa posłano do zbadania do laboratorium w Lenington.

Tragiczne samobójstwo na tle praktyk spirytystycznych.

Berlin, 18 stycznia.

Z Gelsenkirchen donoszą o niezwykle wy-padku samobójstwa.

Młoda 19-to letnia dziewczyna, Maria B była gorliwą zwolenniczką seansów spryty-stycznych.

W grudniu r. ub., podczas jednego z posle-dzeń przy wirującym stoliku, zagadnęty „duch“ o datę śmierci dziewczyny, wystukał fatalny, gdyż krótki termin miesięczny.

W ślepej wierze w zjawiska mediumistyczne i w paniczny strachu dziewczyna postanowiła sama odebrać sobie życie. Oblała swą suknie naftą, podpaliła i znalazła straszną śmierć w płomieniach.

Policeja znalazła motyw do wkrócenia w ob-reb praktyk spirytystycznych i w związku z tą tragedią dokonano wielu aresztowań.

Książęta niemieccy

żądają zwrotu swych dóbr.

Berlin, 18 stycznia.

W związku z odbyć się mającym wkrótce w całych Niemczech plebiscytem w sprawie zwrotu dóbr książąt niemieckich, na murach wszystkich miast niemieckich czytamy na wiel-kich plakatach:

„Ani feniga książętom!“

We Frankfurcie nad Menem odbyło się wie-kie zebranie, na którym 6000 zgromadzonych powzięło rezolucję, domagającą się upadstwo-wienia byłych dóbr książęcych.

Skargi o zwrot majątków b. panujących roz-patrywane były dotychczas przez sądy zwykłe które opiniowały na korzyść dawnych władców.

W ten sposób musiało państwo pokrywać należności przysądzone princem i książętom, co niejednokrotnie, jak w wypadku z Hohenzoller-nami wynosi wielkie sumy. O ile Reichstag nie-miecki nie zainterweniuje, będą same Prusy zmuszone do 1 kwietnia r. b. wypłacić byłemu królowi pruskiemu i królowi wraz z jego ro-dziną 25 milionów funtów szterlingów.

Niektórzy z tych książąt otrzymali już wy-roki przychylne w sprawie rewindykacji swych majątków.

Książę Fryderyk-Leopold, np. kuzyn eks-króla, posiada wyrok na kilka milionów funt szterlingów.

O życiu i obyczajach księcia Fryderyka-Leopolda opowiada na łamach „Neue Berliner Zeitung“ dr. Leopold Lehmann.

Książę posiadał wielką palarnię, liczącą 80 sztuk. Podczas wojny, gdy w całych Niemczech dawał się odczuć niezwykle brak środków spo-żywczych, a szczególnie mięsa, 80 psów ksią-żęcych zjadało kilami mięso, psy zaś szczegó-lnie intensywnie otrzymywały kotlety cielece.

Służba była traktowana przez księcia nie-możliwie.

Książę zmusił pewnego razu jednego z swych kamerdynerów by ten wypił 3 butelki szampana jedna za drugą. Podczas, gdy bledał pil, książę rzucił mu cynicznie:

— Nie myśl, że pijesz dla swojej przyjemno-ści. Pijesz dla mojej przyjemności!

Innym znów razem książę sam fabrykował jakąś niemożliwą miksturę — cocktail i dawa-ła do wypicia słuzacemu. Książę z czelgodni małżonka śniła się do rozpuku na widok gry-masów pijącego te okropności lagasa.

Również do fantazji książęcych należało zm-uszać ludzi do udawania psów i do jedzenia na-zwanek z miski z podłogi.

Wiadomości bieżące.

STYCZEN

23

SOBOTA

Źródło: Ildefonsa B.

Intro: Tymot. B. M.

Wschód słońca o g. 7.32

Zachód o g. 15.03

Wsch. księżycy o g. 11.29

Zachód o g. 1.26

Długość dnia 8.29.

Przybyło dnia 2 0.59

Miejska Galeria Sztuki

W niedzielę, dnia 24 b. m.
o godz. 8-ej wiecz.

Dr. WILHELM FALLEK

wyglasi odczyt

Świętej Joannie

BERNARDA SHAWA.

Po odczycie odbędzie się dyskusja
Bilety w firmie M. Bernana, Piotrkowska 53 lub przy wejściu

Kontrola banków dewizowych

Waluty zagraniczne nabywać wolno tylko na giełdzie urzędowej.

W dniu wczorajszym łódzka izba skarbu otrzymała z ministerstwa skarbu reskrypt, zarządzający kontrolę nad bankami dewizowymi w tym celu, aby banki, które skupują waluty zagraniczne poza giełdą urzędową, zostały odciążone do odpowiedzialności.

W razie stwierdzenia faktu nabywania przez banki dewiz na rynku prywatnym, a nie na giełdzie przez powołanych ku temu maklerów giełdowych, będą one bezwzględnie pozbawione praw dewizowych. C.

Ministrowie pogodzą dozorców domowych z kamienicznikami.

Pod przewodnictwem okręgowego inspektora pracy p. Wołkiewicza odbyła się konferencja w sprawie żądań dozorców domowych.

Podczas dyskusji przedstawiciele chrześcijańskiego związku zgodzili się na żądanie związku klasowego, lecz do porozumienia nie doszło, gdyż właściciele nieruchomości, aczkolwiek zgodzili się na to do plac, domagają się 2 tygodniowego wypowiedzenia pracy, zamiast 6 miesięcy.

Wobec takiego stanu rzeczy inspektor pracy zwrócił się do ministerstwa pracy o powołanie nadzwyczajnej komisji rozjemczej w składzie przedstawicieli ministerstwa pracy, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. b.

Aresztowanie dyrektora funduszu zapomogowego dla bezrobotnych w Krośnie.

Jak nam donoszą, przed kilku dniami aresztowany został dyrektor funduszu na rzecz bezrobotnych w Krośnie Kozakiewicz, pod zarzutem malwersacji finansowej.

Przeprowadzone skontrum wykazało dotychczas brak 15 tysięcy zł. funduszu dla bezrobotnych.

Aresztowany zwracał na siebie uwagę swym wystawnym życiem, jakie prowadził w ostatnich czasach. Jak słychać, Kozakiewicz spowinowacany jest z wysoko postawionymi osobami.

Dwa lata temu Kozakiewicz był zwykłym urzędnikiem Banku Handlowego w Krośnie. Pod koniec ubiegłego roku otrzymał kierownictwo funduszu bezrobocia i biura pośrodstwa pracy w Krośnie.

30 tysięcy robotników musi wyjechać z Łodzi!

Stanowią oni powojenny element napływowy i nawet przy uruchomieniu przemysłu nie będzie dla nich pracy.

Zw. zawodowe szycują się do walki w obronie zdobyczy socjalnych.

Na zebraniu członków związku zawodowego włókienniczego omawiano obecną sytuację w przemyśle włókienniczym, przyczem referenci wskazywali, że ponieważ liczyć się należy z wcześniejszym, czy późniejszym uruchomieniem przemysłu, więc należy baczyć, w jakich warunkach to nastąpi.

Przemysłowcy tymczasem przygotowują się do energicznego wystąpienia o zniesienie 8-godzinnego dnia pracy, kasy chorych, urlopów itp., wobec czego i robotnicy winni się mocno organizować, by atak ten odeprzeć.

Pozatem z ogólnej liczby, bezrobotnych przynajmniej 30 tys. nie otrzyma pracy, nawet po uruchomieniu przemysłu, gdyż stanowią oni element napływowy z okresu powojennego i ci bezrobotni winni opuścić Łódź, lub też przenieść się do innych zawodów.

Ponieważ częściowe uruchomienie fabryk nie zatrudni wszystkich bezrobotnych, związek będzie nalegał na uruchomienie w szerokim zakresie robót publicznych i plan taki przedstawi za pośrednictwem swych posłów rządowi, by z

początkiem wiosny można było przystąpić do tej pracy.

Wiadomem również jest związkowi, że z bezrobocia tysięcy rzesz ko-rzystają płatni agenci komunistyczni, którzy nawołują robotników do demonstracji i występowania ze związków, czemu powinni się bezrobotni stanowczo przeciwstawić.

Dalszy ciąg obrad odłożono do następnego tygodnia, przyczem omawiana będzie sprawa wyborów do rady miejskiej i wydawania zapomóg bezrobotnym, b.

Hallo! Stacja! Prosimy- dyrekcję!

4 lata temu przyznano im podwyżkę, której jednak telefonistki dotychczas nie otrzymały.

Ależ to — krzywda, panie dyrektorze!

Wczorajsza „Il. Republika“, zamieściła wzmiankę jednego z biur prasowych o wyjeździe delegatki telefonistek panny Woskowiczówny do Warszawy w sprawie uzyskania podwyżki dla pracowników za miesiąc styczeń i luty, rzekomo w związku z podniesieniem taryfy telefonicznej przez dyrekcję polskiej akcyjnej spółki telefonicznej.

Celem sprawdzenia u źródła tej wzmianki, zwróciliśmy się do panny Woskowiczówny z prośbą o podanie nam szczegółów całej sprawy, i dezyderatów z jakimi się udaje do Warszawy.

— Na występie muszę panom zaznaczyć — rozpoczyna p. Woskowiczówna z miłym uśmiechem — że wogóle do Warszawy nie wyjeżdżam: przynajmniej dotychczas nie mam żadnego zawiadomienia, ani polecenia od związku.

Co się tyczy podwyżki na styczeń i luty, związanej, jak panowieście to podali, z podniesieniem taryfy telefonicznej, to muszę panom powiedzieć, że żadna, ale to żadna nasza dotychczasowa akcja podwyżkowa nie była uzależniona od jakiegokolwiek zamierzenia dyrekcji P. A. S. T.

Absolutnie nas to nie interesuje czy dyrekcja telefonów chce taryfę podwyższyć, czy też nie, niema to bowiem żadnego związku z naszymi słusznymi żądaniami.

Co się tyczy naszej podwyżki, o której to panowie pisali, że ma być ona za miesiąc styczeń i luty, to mogę panów zapewnić, że o podwyżkę za te miesiące nie będziemy się wcale starać, bowiem zostanie nam ona automatycznie przyznana na zasadzie wskaźnika drożyznianego.

Nasza obecna akcja, ma na celu otrzymanie podwyżki, ale za IV kwartał roku ubiegłego.

Jest to podwyżka regulacyjna, bowiem pensje nasze są o wiele niższe od pensji innych pracowników zakładów użyteczności publicznej.

W roku 1922, została nam przyznana podwyżka 50-procentowa, której jednak nam nie wypłacono.

Wobec tego rozpoczynamy obecnie akcję, mającą na celu, zrównanie naszych pensji z poborami innych pracowników zakładów użyteczności publicznej.

Zatarg w warsztatach miejskich

Konferencja przedstawicieli związków zawodowych z p. Folkierskim nie dała żadnych wyników.

Od dłuższego już czasu trwa zatarg pomiędzy wydziałem budownictwa a pracownikami warsztatów miejskich w sprawie regulacji plac.

W dniu onegdajszym odbyła się konferencja przy udziale ławnika Folkierskiego oraz przedstawicieli związków zawodowych. Na konferencji tej przedstawiciele związków oświadczyli, że na proponowane warunki płacy i pracy dla pracowników warsztatów miejskich nie zgadzają się, wychodząc z założenia, że w chwili wzmagającej się drożyzny nie może być mowy o obniżeniu plac.

Co do uregulowania warunków płacy i pracy zarządy związków stoją na stanowisku, że pracownicy ci powinni podlegać rozporządzeniu prez. Rzpłitej na równi z innymi pracownikami miejskimi.

Warsztaty miejskie, spełniające rolę konserwacji urządzeń miejskich nie mogą być z punktu widzenia zasadniczego podciągnięte pod tytuł przedsiębiorstw miejskich, ani też pod tytuł instytucji „samowystarczalnych“, gdyż nie są przygotowane do wyrobu masowej produkcji.

Przedstawiciele magistratu wobec tych wywodów zajęli stanowisko odmowne, wobec czego reprezentanci związków przedłożyli specjalną taryfę oraz szczegółowo ujęte warunki pracy i płacy dla pracowników warsztatów miejskich.

Warunki te oraz taryfa mają zostać uzgodnione na specjalnie zwołanej w tym celu na dziś, na godzinę pierwszą wspólnej konferencji.

550 bezpłatnych obiadów

otrzymują codziennie bezrobotni inteligenci.

Pod przewodnictwem ławnika Muzzyńskiego w magistracie odbyła się konferencja z przedstawicielami związku pracowników umysłowych w sprawie podziału bezpłatnych obiadów pomiędzy bezrobotnych. Międzyzwiązkowej Komisji Pracowniczej przyznano 500

obiadów dziennie. Chrześcijańskiemu Zjednoczeniu Zawodowemu 20 obiadów, zaś Zjednoczonym Polskim Związkom 30 obiadów. Podział powyższy obowiązuje na przeciąg 10 dni, poczem odbędzie się następna konferencja w sprawie podziału na następne 10 dni. p.

Dzisiaj i we wtorek

wypłacać będą zapomogi bezrobotnym pracownikom umysłowym.

Dnia 21 b.m. odbyło się posiedzenie przedstawicieli wszystkich związków pracowników umysłowych oraz Z.O.F.B. w Łodzi w sprawie podziału asygnowanej przez dyrekcję funduszu bezrobocia w Warszawie sumy zł. 40 tys. — za siłku doraźnego przyznanego dla bezrobotnych pracowników umysłowych na całym terenie działania Z.O.F.B. w Łodzi.

Stosownie do par. 1 instrukcji ministra pracy i opieki społecznej z dnia 23 III. 1925 r. ustalone zostały miejscowości o większym skupieniu pracowników umysłowych m. Zgierz i Pabjanice.

Po rozpatrzeniu złożonych deklaracji do Z.O.F.B. do dnia 31. 12. 1925 r., komisja kwalifikacyjna uprawniona 393 deklaracji bezrobotnych pracowników umysłowych na sumę zł. 20.455.

Uchwalono wyznaczyć wypłatę pięt-wszą na dzień 23 bm. o godz. 10 rano, a drugą w dniu 26-go b. m. o tejże godzinie w lokalu związku zaw. handlowców polskich przy ul. Piotrkowskiej nr. 108.

Przeciw „rajfurkom“

wystąpił związek dozorców i służby domowej.

Związek zawodowy służby domowej skierował do komisarza rządu następującą petycję:

Bezrobotna służba domowa znajduje się w opłakanych warunkach mieszkaniowych. W okresie bezrobocia, kiedy pozostaje bez miejsca i poszukuje nowego staje się bezdomną, sypia w klatkach schodowych, na dworcach kolejowych, na strychach, pod schodami i w piwnicach.

Niejednokrotnie rejestrowano wypadki otrucia, zachorowania na tyfus i inne choroby zakaźne, co jest najlepszym od-biciem warunków, w jakich znajduje się bezrobotna służba domowa.

Aby wyrwać z rąk przebrzydłych rajfurków biedną służbę domową, aby wyrwać ją z rąk złej woli i z rąk handlarzy żywym towarem należy stworzyć schronisko dla służby domowej. Z takim właśnie zamiarem nosi się związek zawodowy dozorców domowych i służby domowej i na ten cel posiada już trochę własnych pieniędzy, a resztę zamierza osiągnąć w drodze dobrowolnej zbiórki, na zbiórke po domach w okresie od 20 b. m. do 25 kwietnia r.b. b.

Kto chce fotografować się!

tanio i dobrze niech śpieszy do

ZJEDNOCZONYCH FOTOGRAFÓW, Narutowicza 13

Sp. z ogr. odp. Tel. 25 00 (daw. Dzielnia)

Uwaga: Niepogoda nie robi różnicy w zdjęciach Zakład fot. jest czynny bez przerwy od 9 r. do 7

Morderstwo wykryte po 12 latach.

Syn pułkownika austriackiego w r. 1913 zamordował w Wiedniu pewną dziewczynę, a obecnie został ujęty w Marsylii.

Cesarz Franciszek Józef zabronił jakichkolwiek dochodzeń w tej sprawie.

Wiedeń, w styczniu.

Historia, która siega roku 1913...

Żyła sobie w Wiedniu, wesoła niewiasta, jak znający ją bliżej utrzymywali, bardzo ładna, która zdołała tyle oszczędzić, że nie tylko miała książeczkę kasy oszczędności na 33.000 kor., a drugą na 45.000, ale i

nadzwyczajne klejnoty i biżuterię w postaci drogich pierścionków, diamentów, zegarków itp.

Wesoła „Miltz” (Mania) Schmidt od wiedziała nocne kawiarnie, restauracje, bawiła się, nawiązywała znajomości, które potem umiała na swój sposób realizować.

Otóż, pewnego pięknego dnia — a raczej nocy, a było to 29 czerwca 1913 roku, w kawiarni „De la Paix” zawarła znajomość z pewnym młodym człowiekiem

i z nim spędziła czas aż do rana.

Gdy młodzieniec wychodził z hotelu „zum Römischen Kaiser” — oświadczył służbie, że

jego dama życzy sobie jeszcze spać, żeby jej nie budzono,

że zresztą on sam wróci tu około południa.

Pokojowce w hotelu wydało się jednak zachowanie młodego człowieka podejrzanym. Pobiegnęła więc na górę i zapukała do pokoju owej „damy”, a gdy nikt się nie odzywał — spojrzała przez dziurkę od klucza. To, co ujrzała — przeraziło ją.

Owa dama

leżała ubrana kompletnie na łożku, ale martwa.

Sprawdzona policja wyważyła drzwi i skonstatowała, że

Miltz Schmidt została uduszona i obrabowana ze wszystkich kosztowności, które zwykła była ze sobą nosić.

Policja wszczęła natychmiast dochodzenia, które na razie do niczego nie doprowadziły.

W kilka dni potem wpłynęło do policji doniesienie ze strony pułkownika Kundgreber - Delpiny, że 22-letni syn jego, student politechniki,

Feliks Józef, który wyszedł onegdaj z domu, znikł bez śladu.

Stroskany ojciec prosi więc władze o zajęcie się poszukiwaniami za zaginionym.

Dziwnym zbiegiem okoliczności data zniknięcia młodego Kundgrebera wypadła właśnie na dzień zamordowania Miltz Schmidt.

Policja zajęła się przede wszystkim zbadaniem związku tych dwóch wydarzeń.

Ówczesny szef biura bezpieczeństwa nadzwyczajnie biegły policysta Stuckart, zameldował swoje spostrzeżenia i do-

mysły przełożonej swej władzy, twierdząc, że

zniknięcie młodzieńca pozostawać musi w pewnym związku ze śmiercią Schmidtowny.

Odnosny akt zawędownął aż do kancelarii gabinetu cesarza Franciszka Józefa. W kilka dni potem wpłynęło do prezydium policji pismo,

zabraniające władzom jakichkolwiek dalszych dochodzeń w sprawie morderstwa Schmidtowny.

Przy tem znamienne było „pouczenie” ze strony kancelarii cesarskiej, że „syn oficera nie może być włączony w jakąś aferę morderstwa”...

Franciszek Józef umarł — Austria się rozpadła, ale pozostali ludzie, którzy jako urzędnicy mieli w ręku ową „aferę”

Po 12 latach wszczęto dochodzenia.

I okazały się dziwne, niespodziewane rzeczy.

Dowiedziano się, że

młody człowiek uciekł do Afryki.

Gdzie wstąpił do francuskiej Legji cudzoziemskiej. Służył tam przez 7 lat, a następnie przesiedlił się do Francji, gdzie

długo czas żył w Paryżu pod przybranym nazwiskiem Feliksa Gerbauld.

Tam się ożenił i przesiedlił do Marsylii. Wykazało się również, że pensjonowany pułkownik Józef Kundgreber - Delpin mieszkał w r. 1924 we Wiedniu ze swoją żoną, a przed 4 laty odwiedził ich jakiś młody człowiek.

Gość ów nie wychodził prawie nigdy z domu i po kilku dniach — wyjechał. Pani pułkownikowa mówiła sąsiadom,

że jest to ich daleki kuzyn,

który mieszka stale w Paryżu.

Obecnie odniósł się policja wiedeńska do paryskiej i dzieląc się z nią swymi podejrzeniami — prosiła o wysłanie i aresztowanie mordercy.

Policji paryskiej udało się stwierdzić, że obecnie liczący 32 lat, syn b. austriackiego pułkownika, ukrywający się pod nazwiskiem „Feliks Gerbauld”, mieszka w Marsylii.

Urzędnicy śledczej policji udali się z Paryża do Marsylii i

wkroczyli do mieszkania młodego Kundgrebera.

Jeden z urzędników kryminalnych położył mu rękę na ramieniu i rzekł:

— Feliks Gerbauld! Jesteś pan identycznym z Feliksem Józefem Kundgreberem. W imieniu prawa aresztuję pana pod zarzutem morderstwa popełnionego we Wiedniu w r. 1913!

Kundgreber zblił, ale nie próbował nawet bronić się lub zaprzeczać. Ze schyloną głową dał się wyprowadzić policji ze swego mieszkania.

Zbrodniarza przeskortowano do Paryża.

Policja paryska zawiadomiła wiedeńską, że zbrodniarz ujęty — pozostaje w więzieniu i jest do dyspozycji władz austriackich.

Zmęczona walką z życiem znajduje śmierć pod pociągami.

Marianna Kaczmarek z Turku, straciwszy służbę w Łodzi, powróciła do domu, lecz rodzina jej była w nędzy i nie mogła zapewnić biedaczce utrzymania.

Zrozpaczona dziewczyna postanowiła popełnić samobójstwo i w dniu wczorajszym, niedaleko Turku, rzuciła się na szynę i znalazła straszną śmierć pod kołami pociągu. (b)

OGŁOSZENIE.

I. Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, podaje niniejszem do ogólnej wiadomości, że w Łodzi, w podanych poniżej terminach, na pokrycie zaległych podatków skarbowych, odbędzie się sprzedaż z licytacji zajętych ruchomości u następujących dłużników:

dnia 26 stycznia r. b. pomiędzy godz. 10 rano, a 4 popoł.

- 1) Bechler Natan, Nowomiejska 4: 100 instrumentów muzycznych, ocen. na 1.800 zł.
- 2) Blausztajn Jakób, Nowomiejska 24: 500 szt. płótna, ocen. na 10.000 zł.
- 3) Friedlander Szaja, Aleksandrowska 111: meble, manufaktura, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała, ocen. na 5.300 zł.
- 4) Goldkorn Fiszle, Zgierska 14: mydło, herbata, karmelki i towary kolonialne, ocen. na 920 zł.
- 5) Guter Benjamin, Nowomiejska 4: manufaktura wełniana, ocen. na 4.000 zł.
- 6) Milgrom Kasriel, Ogrodowa 1: meble sklepowe, manufaktura wełniana.
- 7) Popowski Jankel Nuchem Dawid, Ogrodowa 3: 700 szt. chustek wełnianych ocen. na 2.700 zł.
- 8) Rozen Salomon, Konstantynowska 3: 25 sztuk trikotyny i 656 sweatrów, ocen. na 6.300 zł.
- 9) Rajbenbach Gabriel, Zgierska 16-18: towary kolonialne, świece, pasta, ocen. na 1.230 zł.
- 10) Rozentel J., Konstantynowska 19: 100 tuzinów pończoch, ocen. na 2.000 zł.
- 11) Szlenczyński Majer, Nowomiejska 26: 120 szt. bawełn. manuf., ocen. na 2.500 zł.
- 12) Toronczyk Icek, Nowomiejska 20: 250 szt. manuf., ocen. na 6.000 zł.
- 13) Wolman i Gajler, Nowomiejska 22: 250 garniturów męskich, ocen. na 2.700 zł.
- 14) Wajntraub i Kujawski, Nowomiejska 20: 250 garniturów męskich, ocen. na 2.500 zł.
- 15) Werdygier Ch., Ogrodowa 5: meble, ocen. na 540 zł.
- 16) Wiener Moszek, Nowomiejska 2: 100 sweatrów wełn., ocen. na 600 zł.
- 17) Wajn Kazimierz Sp., Sierakowskiego 21: pianino, ocen. na 500 zł.
- 18) Wetsztajn Lewak, Zgierska 2: 500 czapek i 10 szt. wełn. manuf., ocen. na 1.000 zł.

dnia 27 stycznia r. b.

- 1) Augustyn Ludwik, szosa Konstantynowska 33: meble, pianino, zegar, ocen. na 2.000 zł.
- 2) Abramowicz i Sender, Nowomiejska 22: 30 kg. włóczki i 50 kg. tasemki, ocen. na 600 zł.
- 3) Braitbard Michał, Pl. Wolności 8: 1000 czapek, ocen. na 1.200 zł.
- 4) Bornsztajn Mendel, Nowomiejska 30: 650 butelek wódki i wina, ocen. na 750 zł.
- 5) Dawidowicz Szoel, Podrzeczna 6: 125 garniturów męskich, ocen. na 1.250 zł.
- 6) Flum Leon, Pl. Wolności 7: 70 palt damskich, ocen. na 900 zł.
- 7) Gutman Jakób, Pl. Wolności 6: 60 palt damskich, ocen. na 1.200 zł.
- 8) Goździk Henoch, Ogrodowa 1: 600 mtr. flaneli i 500 firanek, ocen. na 700 zł.
- 9) Chimowicz Szoel, Nowomiejska 14: 120 palt męskich, ocen. na 1.300 zł.
- 10) Lohrer Juliusz, Hipotečna 25: 20 szt. manuf. i kasa ogniotrwała, ocen. na 1.500 zł.
- 11) Lieberman Jakób, Konstantynowska 29: 500 kg. czekolady, ocen. na 1000 zł.
- 12) Łajzerowicz Aron, Konstantynowska 17: 500 butelek wódki 0.6 litr., ocen. na 600 zł.
- 13) Mandelsohn Aron, Pl. Wolności 7: 100 palt damskich, ocen. na 1.300 zł.
- 14) Markowicz Abram, Nowomiejska 8: 70 palt damskich, ocen. na 800 zł.
- 15) J. i N. Popowscy, Ogrodowa 3: 70 sweatrów i 200 szalików, ocen. na 700 zł.
- 16) Pinkusiewicz H., Nowomiejska 6: 300 kg. skóry podszewianej, ocen. na 1.000 zł.
- 17) Rotkel Dawid, Konstantynowska 7: pianino i lustro, ocen. na 700 zł.
- 18) Sztulzaft Dawid, Nowomiejska 20: 130 garniturów męskich, ocen. na 1.300 zł.
- 19) Szafran Szlama, Nowomiejska 4: 400 kg. skóry podszewianej, ocen. na 900 zł.

dnia 28 stycznia r. b.

- 1) Brackowski Maks, Nowomiejska 6: bielizna damska i męska, sweatry, ocen. na 800 zł.
- 2) Bankier Szyja, Zgierska 48: filiżanki, talerze, szklanki i lampy, ocen. na 450 zł.
- 3) Grossman Benjamin, Nowomiejska 8: 70 palt damskich, ocen. na 800 zł.
- 4) Geyer L., Zgierska 96: pianino, kredens, ocen. na 625 zł.
- 5) Grynbaum W. i Szulewicz Fr., Nowomiejska 8: 60 garniturów męskich, ocen. na 600 zł.
- 6) Mest Abram, Nowomiejska 24: 70 garniturów męskich, ocen. na 700 zł.
- 7) Mesz Mojżesz, Pl. Wolności 8: 60 palt dziecięcych, ocen. na 600 zł.
- 8) Mesz Szmul, Nowomiejska 4: 70 płaszczy damskich, ocen. na 700 zł.
- 9) Opatowski Moszek, Nowomiejska 26: 10 kołnierzy futrzanych i 300 czapek, ocen. na 800 zł.
- 10) Offenbach Jakób, Aleksandrowska 7: meble, lampa i 20 syfonów miedzian., ocen. na 375 zł.
- 11) Ranke Józef, Drewnowska 95: 100 worków maki, ocen. na 300 zł.
- 12) Rosenmutter Szaja, Nowomiejska 2: 300 kg. skóry podszewianej.
- 13) Rosensztajn Fiszle, Ogrodowa 13: pianino i meble, ocen. na 520 zł.

dnia 29 stycznia r. b.

- 1) Rosencwajg Perec, Nowomiejska 26: 50 garniturów męskich, ocen. na 500 zł.
- 2) Ruszecki N., Nowomiejska 8: 70 kołnierzy futrzanych, ocen. na 600 zł.
- 3) Rozenblat Tobiasz, Cegielniana 51: 50 tuz. ręczników, ocen. na 600 zł.
- 4) Rotbard i Zelcer, Podrzeczna 6: 120 tuz. pończoch, ocen. na 500 zł.
- 5) Rajter Jozek, Nowomiejska 34: 70 garniturów męskich, ocen. na 700 zł.
- 6) Traube J. P., Nowomiejska 4: 150 szt. manufaktury, ocen. na 1.500 zł.
- 7) Zilbering Moszek, Podrzeczna 19: meble, zegar i lampa, ocen. na 385 zł.
- 8) Sztulzaft Dawid, Nowomiejska 20: 100 garniturów męskich, ocen. na 1000 zł.
- 9) Zmigrod Dawid, Al. i Maja 37: meble, zegar, żyrandol, ocen. na 430 zł.

Zajęte rzeczy można obejrzyć w dniu sprzedaży na miejscu licytacji.

Kierownik Urzędu:

(—) Kalinowski.

Łódź, dnia 18 stycznia 1926 r.

TEATR, MUZYKA I SZTUKA.

TEATR MIEJSKI.

Dziś, w sobotę, o godz. 3.30 po cenach najniższych (od 40 groszy) wspaniale wystawiona czarodziejska baśń „Kopciuszek”. Przeglądnie to widowisko porównując jednakowo i młodocianych widzów i starszych — dane będzie po raz przedostatni w sezonie. Jutro, o tej samej godzinie i po tych samych cenach ostatnie w sezonie przedstawienie „Kopciuszka” z Zofią Gryl Olszewską w roli tytułowej.

Dziś wieczorem, o godz. 8.15 po raz trzeci potężny dramat historyczny Bernarda Shaw’a „Święta Joanna”, którego wystawienie przyjęte zostało przez zgodny głos opinii całej prasy łódzkiej wielkimi uznaniem. W roli tytułowej Maria Malicka. Wobec skrócenia występów świetnej artystki na naszej scenie, genialny utwór wielkiego pisarza angielskiego będzie mógł być grany oprócz dzisiejszego wieczora jeszcze tylko dwukrotnie: we wtorek i czwartek przyszłego tygodnia. Na obydwu przedstawieniach ważne są kupony zniżkowe.

TEATR POPULARNY.

Dziś, w sobotę, o godz. 4 popoł. dla młodzieży szkolnej po cenach najniższych i wieczorem o godz. 8.15, po cenach zniżonych, cieszący się nadzwyczajnym powodzeniem historyczny dramat w 8 obrazach „Krzyżacy”, z powieści H. Sienkiewicza.

Zapowiedziana na dziś premiera „Jarmark małżeński”, została odłożona z powodu nadzwyczajnego powodzenia „Krzyżaków”.

W niedzielę, o godz. 3 popoł. po cenach zniżonych i wiecz. o godz. 8.15 po cenach zwykłych „Krzyżacy”. Kasa czynna dziś i jutro od 12 do 10 wiecz. bez przerwy.

Z MIEJSKIEJ GALERII SZTUKI.

Dziś, w sobotę, o godzinie 8-oj wiecz. bawiący w mieście naszym ceniony artysta-malarz Wilhelm Wachtel, wygłosi odczyt o swych wrażeniach artystycznych w Palestynie.

W niedzielę zaś wygłosi odczyt dr. Wilhelm Falck, który wszechstronnie oświecił najświetniejszy dramat Bernarda Shaw’a „Święta Joanna”, z okazji wystawienia tego arcydzieła w Teatrze Miejskim.

Bilety w cenie 1.50 gr. są do nabycia w firmie M. Berman, Piotrkowska 53, bilety ulgowe po 1 zł. — sprzedaje kasa miejskiej galerii sztuki.

Z HARCERSTWA.

W niedzielę, dnia 24 b.m., o godz. 11 m. 30 w lokalu Zarządu Oddziału, Ewangelicki, 9, p. prof. Jakóbczyk wygłosi odczyt dla młodzieży p.t. „Humor w utworach Sienkiewicza”. Wejście bezpłatne.

Nowy dowódca 28 p. S. K.

Z dniem 24 b.m. zdaje dowództwo pułku dotychczasowy dowódca 28 p. S. K., podpułk. Kossowski, podpułk. sztabu generalnego Arciszewskiemu przybyłemu z Warszawy.

Pożegnanie dowódcy i przyjęcie nowego nastąpi w dniu 25 b.m. w Kasynie Oficerskim 28 p. S. K. p.

Niezwykła afeta budowlana.

Kto i na co otrzymuje pożyczki?

P. Krueger miał wykończyć dom, ale wolał nabyć za te pieniądze drugą kamieniczkę.

P. ławnik Folkierski „planuje“, a Krueger „buduje“.

Komitet rozbudowy miasta w skład którego, poza całym szeregiem obywateli, wchodzi z ramienia magistratu pp. jako przewodniczący prezydent Cynarski oraz ławnik Folkierski ma za zadanie udzielanie pożyczek na rozbudowę poszczególnych domów.

Zasadniczo udziela komitet pożyczek

tylko właścicielom domów niewykończonych.

a pożyczka ta, umożliwia niejednemu całkowite wykończenie swej nieruchomości.

Ponieważ ilość petentów jest bardzo wielka, a posiedzenia komitetu odbywają się bardzo rzadko.

trzeba kilka miesięcy czekać na decyzję.

Tak się przedstawia sprawa w zasadzie, jakże inaczej wygląda ona w rzeczywistości.

sfer dobrze poinformowanych, dowiadujemy się o „nowym kwitku“, wyrosłym na ściernisku magistrackim, o „kwiatku“, który nikomu nie może przynieść zaszczytu, tembardziej p. ławnikowi Folkierskiemu, głównej postaci tej całej historii.

„Kwiatek“ ten jest doskonałym odzwierciedleniem stosunków, panujących w naszych urzędach komunalnych, gdzie tylko dzięki protekcji i innego rodzaju interwencji można osiągnąć

szybkie i pomyślne załatwienie swej petycji.

Jakże to w rażący sposób przypomina stosunki moskiewskie, gdzie pewna sumka, ofiarowana na

„szpilki dla żony“

tego lub owego dostojnika, dawała re-

Urząd skarbowy bada, czy opłata stemplowa przy przejęciu elektrowni była właściwa.

W związku ze znana sprawa pokrzywdzenia skarbu państwa o 300 tysięcy złotych na opłatach rejentalnych przy przejmowaniu elektrowni, zwróciła się „Republika“ do p. prezesa izby skarbowej Towarzystwa z prośbą o wyjaśnienie sprawy.

— Sprawa powyższa — odpowiada p. prezes — jest obecnie przedmiotem badania. Zresztą, wszystkie umowy rejentalne badane są okresowo przez specjalne organy skarbowe celem przekonania się, czy opłaty uiszczone zostały w należytej wysokości.

Jeśli okazuje się, iż opłat w wysokości tej nie uiszczono, wówczas urząd wymierza opłatę dodatkową, od której, naturalnie, strony mogą wnieść rekurs w drodze prawnej. (R).

OSTATNIE DWA DNI WYSTAWY HYGIENICZNEJ.

Odczyt d-ra Różanera, który miał być wygłoszony w czwartek p. t. znaczenie wychowania i propagandy w walce z chorobami wenerycznymi, został z przyczyn technicznych odłożony na ostatni dzień wystawy i odbędzie się w niedzielę, dnia 24-go, o godz. 4 popoł.

kojnie pomyślnego załatwienia sprawy.

Szczegóły tej budowlanej afery, przedstawiają się następująco:

Nauczyciel szkoły powszechnej, Jaki K. lger, był właścicielem posesji przy rogu Gdańskiej i Kopernika.

Ponieważ dom ten miał być wykończony, Krüger zwrócił się z petycją do komitetu rozbudowy miasta, prosząc o udzielenie mu pożyczki.

Komitet przychylnie potraktował prośbę Krügera i

wyasygnował mu pożyczkę w sumie 48.000 złotych,

za którą to sumę Krüger miał wyko-

ńczyć parter i 4 piętra.

Tymczasem Krüger wykończył za- ledwie

trzecią część parteru (6 okien), co przedstawia wartość zaledwie 15 tysięcy złotych wraz z materiałem.

Za resztę pieniędzy (33.000 złotych) kupił niewykończony dom przy ulicy Piotrkowskiej.

Niezwłocznie zwrócił się do komitetu rozbudowy z nową prośbą o

wyasygnowanie mu drugiej pożyczki.

Prośba jego, nota bene usilnie popierana przez p. ławnika Folkierskiego,

została znów pomyślnie załatwiona i

Krügerowi przyznano dalsze 80.000 zł.

Zaznaczyć należy, że powtórna prośba Krügera została załatwiona w przeciągu kilku dni podczas, gdy

inni petenci czekają z podaniem po pół roku i nieraz więcej.

A teraz, — „to co najważniejsze“.

Okazuje się bowiem, iż mniej niż wiecej — że

plany na budowę obu — „Krügera“ sporządził... p. ławnik Folkierski (1).

który jest członkiem komitetu rozbudowy i w zastęp. p. Cynarskiego często przewodniczy na posiedzeniach tegoż komitetu.

Gdy o aferze tej dowiedzieli się poszczególni członkowie komitetu rozbudowy,

postanowili wysłać na miejsce komisję rewizyjną

celem stwierdzenia faktycznego stanu rzeczy.

Komisja, po dokładnem zapoznaniu się ze sprawą potwierdziła w całej rozciągłości wszystkie zarzuty.

Podając ten najnowszy „kwiatek“ do wiadomości ogółu, jesteśmy przekonani, że zainteresuje się nim również ba wiacy w Łodzi z ramienia ministerstwa spraw wewnętrznych rewident p. inż. Celiński i wyciągnie z niego odpowiednie wnioski. W.

Szydło wylazi z worka.

Dowiemy się rzeczy ciekawych na najbliższym posiedzeniu rady miejskiej.

Na najbliższym, pierwszym w tym roku posiedzeniu rady miejskiej wystąpić mają przedstawiciele frakcji opozycyjnych z rewelacjami w sprawie gospodarki miejskiej.

Nastąpić to ma przy dyskusji nad projektem budżetowym na m. luty albo przy omawianiu protokołu lustracyjnej komisji wojewódzkiej, powołanej do zbadania gospodarki miejskiej. Rewelacje te w pierwszym rzędzie dotyczyć będą całego szeregu spraw, związanych z kwestią koncesji dla elektrowni.

Nieliczni szczęśliwcy, co jeszcze możecie handlować, wykupicie szybko patenty!

Niezmienne jaskrawa ilustracja skutków panującego w Łodzi kryzysu gospodarczego jest fakt zmniejszenia się w ciągu jednego roku liczby wykupionych w Łodzi wszelkiego rodzaju patentów przemysłowych i handlowych o 60 procent.

W roku ubiegłym łódzkie urzędy skarbowe sprzedały około 80 tysięcy patentów, zaś na rok bieżący ogółem łódzkie przedsiębiorstwa wykupiły zaledwie 32 tysiące świadectw.

Ponieważ do 15 b. m. należało wykupić świadectwa przemysłowe, kary za niewypełnienie tego obowiązku wynoszą do 31 b. m. 4 proc.

Po tym terminie przewidziane już są ustawy kary 20-krotnej wysokości patentu. b.

Województwo bierze w obronę robotników pokrzywdzonych przez nierozważną, partyjną politykę magistratu.

W dniu wczorajszym wojewoda Darowski przyjął delegację klasowego związku pracowników użyteczności publicznej, która interwenjowała w sprawie normalnego wychodniego w niedzielę i święta dla pracowników szpitali miejskich, domów wychowawczych i pogotowia miejskiego, względnie o wynagradzanie niedziel i świąt przepracowanych bez wychodniego.

Ta sama delegacja prosiła również p. wojewodę o interwencję w sprawie kosztów utrzymania, liczonych przez magistrat pracowników szpitali, a które to koszty są zdaniem pracowników wygórowane.

Następnie delegacja poruszyła sprawę redukcji 29 pracowników w gazow-

ni miejskiej i oświadczyła, że redukcja nie jest przeprowadzana w myśl zapowiedzi zarządu gazowni, iż zredukowani będą pracownicy nie posiadający potrzebnych kwalifikacji, lecz uzależniana jest od różnych wpływów i protekcji.

W tej samej sprawie interwenjował również w dniu wczorajszym u p. wojewody związek chrześcijańskiej demokracji i przytoczył, jako przykład, iż zredukowany został z gazowni niejaki Figos po 13 latach pracy, a pozostawiony został były jego zastępca, który rzekomo pod względem kwalifikacji i długości praktyki znacznie ustępuje Figosowi.

Pan wojewoda przekazał poruszone przez delegację sprawy wydziałowi samorządowemu do rozpatrzenia.

Królewska gwardia na terenie Łodzi

Czy już zaczęli fałszować pieniądze na sfinansowanie spisku monarchistycznego?

W dniu wczorajszym przy ulicy Napierkowskiego 26 odbyło się posiedzenie pod przewodnictwem prezesa Merkel-Wielozierskiego Organizacji Monarchistycznej w Łodzi. Na posiedzeniu była omawiana sprawa szerzenia propagandy na terenie miasta Łodzi przez urządzenie zebrań na których by przedstawiciele z Warszawy wygłaszali referaty, o ustroju monarchistycznym. Następnie postanowiono tworzyć oddziały w poszczególnych miasteczkach wojewódz-

twie łódzkiego, przyzem zostaną zwołane w najbliższych dniach zebrania w Łęczyca, Kole itd., gdzie zostaną utworzone oddziały organizacji monarchistycznej zaś w Łodzi będzie się mieścić organizacja obejmująca całe województwo łódzkie. Również w poszczególnych dzielnicach miasta Łodzi powstaną w najbliższym czasie oddziały wspomnianej wyżej organizacji. Organizacja monarchistyczna w Łodzi liczy dotychczas podobno przeszło 500 członków.

Skutki nieuzasadnionej redukcji.

Jednogodzinny strajk w gazowni poprzedził posiedzenie zarządu związku.

Jak wiadomo z powodu zredukowania 29 pracowników gazowni miejskiej w dniu wczorajszym wszyscy przystąpili do strajku jednogodzinnego, który trwał od 11 do 12 w południe.

Na terytorjum gazowni podczas strajku jednogodzinnego było nadzwyczaj spokojnie i nie wynikło żadne nieporozumienie.

Musimy zaznaczyć, że z powodu strajku jednogodzinnego lampy gazowe na ulicach miasta Łodzi były zapalane wieczorem z jednogodzinnym opóźnieniem.

W sprawie dalszych kroków co do

cofnięcia wypowiedzi 29 pracownikom gazowni, w dniu dzisiejszym odbędzie się posiedzenie zarządu, na którym sprawa powyższa zostanie omówiona. p.

Podatek obrotowy

będzie ściągany po terminie z 20 proc. kary za zwłokę.

Za 7 dni upływa ostateczny termin zapłaty podatku obrotowego za pierwsze półrocze roku 1925.

Po tym okresie karą wynoszącą będzie 4 zł. za każdy miesiąc od 15 października r. ub., czyli że za każde 100 zł. będzie się płać -20 zł. (b)

Kino-Teatr CASINO

Dziś i dni
następnych.

On kochał się

w książkach, skrzypcach,
figurach i obrazkach.

Ona kochała się

w CHŁOPCACH, szmince, tańcu, szam-
panie i nocnych spelunkach

oto fascynująca treść filmu p. t.:

Handlarz z Amsterdamu

tragedja ojca, który żył przeszłością, zapominając o teraźniejszości.

Rodzice! Wam się zdaje, że znacie tajemnice waszych córek — zobaczcie film „Handlarz z Amsterdamu“, a przekonacie się, że to kłamstwo!

W rolach głównych — najwybitniejszy aktor filmowy doby społecznej

Werner Krauss

i najpiękniejsza
artystka tragiczna

Marja Jacobini

Cześć Artystyczna: Ostatnie 4 dni gościnnych występów fenomenalnej pary tanecznej.

NINY PAWLISZCZEWEJ i FELIKSA PARNELLA

PONADTO:

Janina Kozłowska

b. wodewilistka tea-
tru Nowości w Warsz.

i Ludwik Sempoliński

wodewilista i re-
żyser operetek.

PROGRAM WYSTĘPÓW:

- 1) Rapsodia Liszta (Na ogólne żądanie Szan. Publiczności) w wyk. Niny Pawliszczewej i Feliksa Parnella
- 2) Pod sukienką.. Ostatni szlagier „Parskiego Oka” w Warszawie duet w wykonaniu Janiny Kozłowskiej i Ludw. Sempolińskiego
- 3) Ona ma coś... — aktualna piosenka, którą śpiewa cała stolica w wyk. Ludw. Sempolińskiego
- 4) Aczkolwiek .. czemu nie? dowcipny „kawalek” w wyk. Ludw. Sempolińskiego.
- 5) Les matelots (Na ogólne żąd. Sz. Publi.) w wyk. Niny Pawliszczewej i Feliksa Parnella

Orkiestra symfoniczna pod L. KANTORA.

Przy foteplanie M. SZYMKIEWICZ.

Początek o godz. 3-ej.

Sala dobrze ogrzewana.

To,
czego wyczekują z upragnie-
niem Londyn, Berlin i Wiedeń!To,
co od szeregu miesięcy jest
najsensacyjniejszym widowis-
kiem Ameryki i Paryża!

Dla młodzieży dozwolone!

CHARLIE CHAPLIN

w najsłynniejszym filmie świata

GORĄCZKA ŻŁOTA

Obraz.

który od szeregu miesięcy
jest na ustach prasy całego
świata!!
Wesoły dramat i tragiczna
komedia!

Początek o 3-ej ostatni seans o 10 w.

Dla młodzieży dozwolone!

10 czołkowym wesołym dramacie
produkcji 1925 r. — Orga śmiechu
i te! —
Obraz własn. „Hynor” LTD Lond. n.

Cud wilków!

Szkoła Tańca

W. Lipińskiego — Ewangelicka 17
rozpoczyna co 2 tygodnie nowe komplety

Natalja Bruzda

udziela lekcji
gry fortepianowej

GDANSKA 43.

od 10—12 i od 3—5.

LUNA

NA

STRADZIE

MAREK WINDHEIM

jeszcze tylko 4 dni

NA

KRANIE

HENNY PORTEN

LUNA

Lekarz-dentysta

A. STRUNSKI

przeprowadzi się na ul.
PIOTRKOWSKA 43Frontowy
pierwszorzędny

LOKAL

w centrum miasta i szereg restauracji
zabaw — 6.90. Słoneczna, żarząca
oddania.

Oferty sun „Zaraz”

Stuletnia niewola

zabiła w społeczeństwie naszym inicjatywę i zdolność tworzenia samodzielnych koncepcji gospodarczych i politycznych.

Ostatnią sensacją Łodzi są zarzuty, czynione przez władze centralne i przez naczelne władze łódzkie pod adresem związku włókienniczego.

Związkowi włókienniczemu zarzuca się bezplanowość, nieumiejętność sformułowania postulatów, pewne tchórzostwo w sformułowaniu żądań i wreszcie uciekanie się wleczenie do palatywów, które bynajmniej kwestji nie rozstrzygają.

Bezwzględnie nie mamy zamiaru brać związku włókienniczego w obronę. Wszystkie te zarzuty co do joty są słuszne i „Il. Republika” już od przeszło dwóch lat wskazuje na tę nieszczęśliwą podarke, która jest ruiną dla całego przemysłu, tembardziej, że w pewnych okresach związek włókienniczy miał w sferach rządowych aureole eksperckie w kwestiach gospodarczych.

Na szczęście rząd dzisiaj już się przekonał, że tak nie jest i że ci panowie nie tylko nie są w stanie stworzyć programu gospodarczego rozwoju kraju, ale nawet nie rozumieją, na czym program taki powinien polegać.

Nie wledda, z którego końca kwestję ujmować i gdzie szukać zasadniczych błędów. Nieudolność związku włókienniczego skompromitowała w oczach Warszawy i rządu całą Łódź.

Ala musimy zaznaczyć, że bezplanowość i dyktantyzm nie jest jedynie cechą łódzka, a jest cechą ogólną naszego społeczeństwa.

Już przed wojną dawało się zauważyć, że szeroka polityka bankowa koncentrowała się w Petersburgu, że warszawskie banki nie miały szerokich koncepcji finansowych, a jedynie były dobrymi dyskontami. To samo było można zauważyć we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego.

Stuletnia niewola dała Polsce ewentualnie dobrych rzemieślników, gospodarzy, czy to w przemyśle, handlu, czy w finansach, natomiast nie stworzyła ludzi o szerokim poglądzie gospodarczym, ponieważ oddalenie od centrali wpłynęło, t. j. od Petersburga praktycznie niweczyć wszelką pracę w tym kierunku.

Były to najwyżej ciekawe teoretyczne rozmyślenia, które nigdy praktycznego skutku mieć nie mogły, dlatego też ludzie niedbali wcale o wyrobienie sobie szerokiego poglądu i szerokiej koncepcji, bo nie mieli dla nich zastosowania.

W dziedzinie gospodarczej pozostawaliśmy zawsze pod wpływem warunków politycznych. Tu i ówdzie znajdował się człowiek, który bawił się w teoretyczne rozważania, ale nie mógł nigdy swoich idei praktycznie zastosować lub skłonił rząd do wypróbowania ich, zostawał na wyżej teoretykiem i nie umiał wprowadzić do nich korektur, których żądała praktyka. Zresztą zjawisko to widzimy nie tylko w życiu gospodarczym, ale i w innych dziedzinach życia naszego społeczeństwa, nie wyłączając ugrupowań politycznych.

Widzimy wszędzie doraźne hasła, programy lśniące demagogią, natomiast nie widzimy nigdzie przemysłowego planu. Nasze społeczeństwo, które nie posiada jednostek o szerokim poglądzie, czy to politycznym czy też społecznym, lub gospodarczym z powodu wyżej wymienionych warunków, mianowicie stuletniej niewoli, powinno było z największym wyżej wyszukać jednostki utalentowane do planowej roboty, rozwijając je i popierając na każdym kroku.

Tymczasowo u nas widzimy fakt odwrótny. Warszawa zawsze lekceważyła sobie zdania wszystkich jednostek, które nie należały do oligarchji rządowej lub oligarchji sejmowej. Liczono się u nas jedynie nie ze zdolnościami organizacyjnymi jednostki, a w najlepszym wypadku, z liczbą, t. j. z zreszczeniem.

Na dodatek z tego zreszczenia to musiało posiadać wpływy partyjne, musiało mieć poparcie mas, t. j. wpływy

demagogiczne, a przede wszystkim mieć swoją siedzibę blisko wielkiego ołtarza, t. j. w Warszawie.

Nic dziwnego, że w tych warunkach bezplanowość i bezradność jest cechą naszego życia gospodarczego i społecznego w momentach kryzysu. Wyjście z tego leży tylko na drodze wyszukiwania utalentowanych jednostek z darem organizacyjnym i koncepcyjnym, któreby miały odpowiednio wykształcenie i które przez praktykę miały sposobność nabycia doświadczenia, któreby pozwalało im czynić potrzebne korektywy w ich teoretycznych rozważaniach.

O ile ta droga nie pójdziemy, to może uda nam się chwilowo złagodzić kryzys gospodarczy, ale można z pewnością powiedzieć, że powróci on i to w jeszcze silniejszych i niebezpieczniejszych rozmiarach.

Kompletnie zasłużona klęska, którą poniósł związek włókienniczy, dzięki

swej nieudolności, mogłaby się stać po dłożeniu do tego, iż władze centralne odnosiły się jeszcze bardziej z nieufnością i pogardą do sfer gospodarczych, co jeszczeby bardziej zniechęciło te ostatnie do jakiegokolwiek roboty na szerszą skalę.

Pomiedzy Łodzią, a Warszawą wytworzyłby się jeszcze większy rozłam, którego skutki byłyby fatalne.

Bezwzględnie lwia część winy leży po stronie związku włókienniczego i jego kierowników, szczególnie jego sił wykonawczych, które daleko do zadania nie dorosły.

Ala też duża część winy leży po stronie władz centralnych, które zniechęciły wszystkie zdolne jednostki do jakiegokolwiek poczynania. Dzisiaj co prawda nie czas na rozważanie, po czy jej stronie leży wina, ale koniecznym jest uprzytomnienie sobie, gdzie leży błąd, aby go jaknajświeżej naprawić.

M. IGNATOWICZ.

Prawo umarzania podatków

przyznano prezesom izb skarbowych.

W poszczególnych wypadkach dopuszczalne jest również rozłożenie na raty.

Przed dwoma tygodniami przedstawiciele miejscowych związków kupieckich odbyli w ministerstwie skarbu konferencję z dyr. Czechowiczem w sprawie udzielenia płatnikom szeregu ulg w zakresie podatkowym.

P. Czechowicz przyrzekł delegacji zbadać przedłożone mu dezyderaty, aby móc je w miarę możliwości uwzględnić.

Odpowiedzia na zadania łódzkiego kupiectwa jest okólnik, otrzymany wczoraj z ministerstwa skarbu przez miejscową izbę skarbową.

Na mocy tego okólnika rozszerzone zostały znacznie prawa prezesów izb skarbowych w przedmiocie stosowania ulg podatkowych w indywidualnych, zasługujących na uwzględnienie wypadkach.

Przedewszystkiem okólnik ten zawiera niezmiernie ważne, ze względu na swój zasadniczy charakter, postanowienie o prawie umarzania przez prezesa izby skarbowe ipodatków do sumy

500 złotych, o ile petent dostatecznie udowodni ubóstwo.

Zaznaczyć należy, że łódzkie kupiectwo wystąpiło wobec ministerstwa skarbu z żądaniem umarzania podatków w indywidualnych wypadkach do 1000 zł.

Następnie w myśl omawianego zarządzenia prezes izby skarbowej od daty 19 stycznia w przeciągu 3 miesięcy może rozkładać płatność podatków na raty.

W tej sprawie delegacja łódzkiego kupiectwa domagała się ustalenia rocznego terminu do rozkładania na raty podatków.

Pozatem pozostają w mocy uprawnienia prezesa izby co do odraczania podatków w wypadkach klęsk elementarnych (pożary, powodzie itp.).

Powyższe zarządzenie należy przyjąć z bezwzględnym uznaniem, gdyż jest ono dowodem, że rząd wreszcie częściowo przychylił się do żądań sfer gospodarczych w zakresie polityki fiskalnej.

J. C.

Płatnicy winni być przesłuchiwani

przez komisję odwoławczą, jeżeli się tego domagają.

Izba skarbową otrzymała z min. skarbu okólnik w sprawie podatku majątkowego.

W okólniku tym stwierdzono, że nie którzy płatnicy podatku majątkowego domagają się czasem w odwołaniach przesłuchania ich przez komisję odwoławczą, celem stwierdzenia pewnych konkretnych okoliczności mogących

mieć wpływ na rozstrzygnięcie odwołania.

Jakkolwiek żądanie takie nie jest uzasadnione ustawowo, to jednak, kierując się względami słuszności, min. skarbu zaleca uwzględnienie tego rodzaju próśb, o ile tak zeznanie do podatku ma majątkowego, jak i odwołanie zostały wniesione w ustawowym terminie.

Kto nie płaci.

Biurowo ochrony kredytu przy stowarzyszeniu kupców m. Łodzi (Piotrkowska 73) informuje nas o zawieszeniu wyplat własnych zobowiązań przez wielką krakowską hurtownię włókienniczą Fisz i Weksler (Diełowska 45).

Passywa tej firmy wynoszą około 300 tysięcy złotych.

Stowarzyszenie prosi członków o zgłaszanie w biurze swych pretensji.

W Żurominie (Małopolska) uregulowały na 50 procent swe wierzytelności następujące hurtownie manufaktur: Moszek Filar, Chł. Cajtąg, Dawid Hamburger,

Rynek włókienniczy

W pierwszej połowie bieżącego tygodnia na miejscowym rynku tkanin bawelnianych panowała zupełna cisza.

Przyjazd kupców do Łodzi rozpoczął się od czwartku.

W ciągu dnia wczorajszego i onegdajszego dokonywano na rynku dość znacznych transakcji w zakresie towarów białych i lętnich.

Poza transakcjami gotówkowymi - za liczeniem, solidniejsza klientela korzystająca w 50 procentach z jednodniowego kredytu wekslowego.

Naogół bieżący tydzień w handlu manufakturą bawelnianą wypadł nieco gorzej aniżeli tydzień ubiegły.

Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym na miejscowym rynku pieniężnym w obrotach prywatnych przed południem kurs dolara wynosił 7.50 w płaceniu i 7.55 w żądaniu.

Po giełdzie warszawskiej kurs obniżył się do 7.48 w płaceniu i 7.54 w żądaniu.

Kurs ten utrzymywał się do wieczora.

Tendencja wybitnie słaba.

Obroty najzupełniej minimalne.

Bank polski na giełdzie urzędowej pokrył całkowicie zapotrzebowanie.

Łódzki oddział Banku polskiego przy braku oddawców obniżył ofiarowany za dolary kurs do 7.25.

GOTÓWKA.

Dolary 7,30

CZEKI.

Belgia 33,22 i pół
Holandia 293,50
Londyn 35,54 — 35,50
Nowy York 7,30
Paryż 27,40
Praga 21,61
Szwajcaria 141,15
Wiedeń 102,75
Włochy 29,52 i pół

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

Pożyczka dolarowa 64,50, w złotych 470,85

Pożyczka kolejowa 116.— 122.—

Pożyczka konwersyjna 5 proc. 43,50 8 proc. 100.—

4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 19,50 — 19,65 — 19,60

5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedwojenne 20,75 — 20,50

4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedwojenne 29.— 28,70

AKCJE.

Bank Dyskontowy 5
Bank Zachodni 1
Bank Handlowy 1,85
Bank Zarobkowy 4,05
Puls 0,42
Częstocice 0,75 — 0,80
Węgiel 1,48 — 1,44
Cegielski 0,18
Ostrowiecki 4,10 — 4
Starachowice 0,90
Zawiercie 5,75 — 5,40
Borkowski 0,64 — 0,61
Żegluga 0,09 — 0,08
Elektryczność 1,50
Cukier 1,70
Nobel 1,30
Norblin 0,83
Rudzi 0,82 — 0,80
Ursus 0,60
Żyrardów 6,70 — 6,10 — 6,20
Synd. Rolniczy 1,20
Pustelnik 0,90

NOTOWANIA ZŁOTEGO.

Za 100 dolarów:
Londyn 36,50.
Zurych 72,50.
Berlin drobne 56,96—57,54.
Większe 57,35—57,65.
Gdańsk 71,04—71,21.
Wypłata na Warszawę 70,96—71,19.
Wiedeń czeiki 98,00—98,50.
Banknoty 97,00—98,00.
Praga 470.

GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Gdańsk, 22 stycznia.

100 marek Rzeszy 123,346—123,654.
100 złotych 71,04—71,21.
Czek na Londyn 25,20 i pół.
Telegraficzna wypłata na Berlin 123,371—123,379.
Na Warszawę 70,96—71,19.
Na Holandję 208,19—208,71.
W dolarów 519,85—521,15.

h. sroci

